

„Septintasis Antspaudas“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1963 m. kovo 24d. vakarą, Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).

1 Ačiū tau, broli. Kol dar stovime pasimelskime. Visagalis Dieve, Gyvenimo Autoriau, ir visų gerų, dvasinių dovanų Davėjau, mes iš tiesų dabar esame dėkingi už šį nuostabų, išskirtinį bendravimo laiką Tavo... Tavo Akivaizdoje. Tai yra vienas svarbiausių įvykių mūsų gyvenimuose, Viešpatie, tai yra laikas, kurio mes niekada nepamiršime, nesvarbu kiek nugyvensime.

Ir mes meldžiame, Dieve, kad šio baigiamojo vakaro metu... Mes atkreipiame dėmesį į tą Rašto vietą apie paskutinę šventės dieną, Jėzus atsistojo jų tarpe ir sušuko: „Kiekvienas, kuris trokšta, tegul ateina pas Mane...“. Ir aš meldžiu, Dangiškasis Tėve, kad tai šį vakarą vėl pasikartotų, kad mes galėtume išgirsti mūsų Viešpaties, mus kviečiantį Balsa, ir kviečiantį mus... tarnauti Jam, gyventi arčiau... Mes jaučiame, kad jau išgirdome Jo balsą šių Antspaudų atidengime pasakiusį, kad tai yra paskutinioji diena ir kad laikas yra čia pat. Suteik palaiminimus, kurių prašome, Tėve, Jėzaus Kristaus Vardu ir Jo Šlovei. Amen. Atsisėskite.

3 Aš norėčiau pridurti tai, kad iš visų mano gyvenime turėtų tarnavimų, aš manau, kad šią savaitę tarnavimuose buvo pats šlovingiausias laikas mano gyvenime. Nesvarbu, ką esu turėjęs... Aš esu matęs didžius stebuklus, žinoma, anksčiau išgydymo tarnavimuose, bet šitai yra aukščiau to. Tai buvo puikus laikas, būti čia yra vienas svarbiausių įvykių mano gyvenime; ir matyti kaip buvo atnaujinta ši nedidelė maldykla. Ne vien tik tai, bet ji pasikeitė ir iš vidaus.

O dabar, aš paklausiau Bilio... Jis ilgai neatėjo manęs pakviesti. Jis pasakė, kad buvo pakrikštyta viena grupė (virš šimto) šią savaitę, Žmonių, kurie buvo pakrikštyti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu; todėl mes esame... esame dėkingi ir tegul Dievas jus palaimina.

O dabar, jeigu namuose neturite bažnyčios, mes kviečiame jus ateiti čia ir bendrauti su mumis. Nepamirškite, bažnyčios durys yra atviros. Mes nesame jokia denominacija ir aš viliojasi ir tikiuosi, kad ji niekada nebus denominacija, tiesiog bendravimo vieta, kurioje vyrai ir moterys, ir berniukai ir mergaitės susirenka aplink Dievo stalą ir bendrauja apie Žodį, ir pas mus viskas yra bendra.

6 Taigi, mes turime nuostabų pastorių, tikrą Dievo vyrą; ir aš esu už tai labai dėkingas. Ir jeigu galite prisiminti prieš metus buvusį regėjimą, kuriame maisto atsargos buvo suruoštos tam tikroje vietoje; ir jis yra visiškai teisingas. Ir mes... mes dabar turime vietą tinkančią Sekmadieninės mokyklos pamokoms, visų amžių žmonės ir... ir mes tiesiog esame labai dėkingi už tokią galimybę. Kažkada kažkas pasakė, kad norėtų turėti Sekmadieninės mokyklos pamokas, į kurias galėtų leisti savo vaikus. Jūs... Mes dabar jas turime, todėl

dabar, todėl jeigu namie neturite bažnyčios, ateikite ir būkite su mumis. Žinoma, jeigu jūs turite gerą bažnyčią, kurią lankote ir kurioje yra pamokslaujama Evangelija ir taip toliau, na, tai... tai yra... kaip kita, tokia kaip mūsų grupė (Suprantate?), tik kažkur kitur; bet jeigu jūs neturite namų ir esate...

9 Aš suprantu, kad yra tam tikras skaičius tokių... kurie persikėlė iš kitų šalies vietų tam, kad ši bažnyčia būtų jų namų bažnyčia ir mes iš tiesų sveikiname jus čia Viešpaties Žodžiu.

Ir aš pamenu... Spėju, kai išvykau aš jums pasakiau, kad... kad tarnavimai, kiek man buvo žinoma, turės būti čia maldykloje. Aš dar nežinau visko, ką Viešpats man turi paruošęs ateityje. Aš... aš pasitikiu Jo ranka (ne kažkokiais prietaisais ar dar kažkuo); Aš tiesiog kiekvieną dieną laikiu, kad Jis vestų mane į tokią vietą, kurioje aš galėčiau geriau Jam tarnauti. O kai Jis su manimi užbaigs, tada aš pasitikiu, kad Jis priims mane į namus ramybėje.

11 O dabar aš esu labai dėkingas už maldyklos žmonių bendradarbiavimą. Šią savaitę Bilis man pasakojo, kad, aš manau, kiekvienuose šios maldyklos žmonių namuose yra apgyvendinti svečiai. Jie atvėrė savo namų duris ir apgyvendino žmones, kurie nebūtų turėję kur apsistoti. Taigi, tai yra tikrieji Krikščioniški darbai. Suprantate? Ir kai kuriuose namuose žmonės buvo apgyvendinti net mažiausiuose kampeliuose, kad tik žmonės turėtų kur priglauti galvą, nes šiuo klausimu dabar yra labai keblus metas, sporto pasaulyje vyksta kažkas svarbaus (kažkas krepšinyje ar panašiai) ir... ir vietos buvo užrezervuotos, o taip pat dar didelė grupė iš... Aš manau, kad čia, šioje nedidelėje bažnyčioje yra žmonės atstovaujantys dvidešimt aštuonias ar trisdešimt valstijų, būtent čia bažnyčioje, neįskaitant dar dviejų užsienio šalių, todėl... šiame nedideliame prabudime, todėl vien dėl to, reikia gan nemažai vietų.

Ir žinote... Aš šiandien kalbėjau su kai kuriais žmonėmis; Aš pasakiau: „Kaip supratau susirinkime žmonių iš Džefersonvilio buvo ne per daugiausiai“.

15 Kažkas prakalbo ir pasakė: „Mes negalime patekti vidun“. Tokia buvo... tokia buvo priežastis. Kai kurie iš policijos ir kiti norėjo ateiti į tarnavimą, bet pasakė... Jau tai aptarė... pasakė, kad jie atėjo, bet negalėjo patekti vidun. Dar jiems nespėjus ateiti visos vietos jau buvo užimtoms. Taigi jie atėjo savo laiku, galbūt, kiek vėliau, bet nepateko vidun, todėl dabar žmonės atvyksta iš kitų vietų. Todėl mes esame labai dėkingi.

Taigi, aš nežinau... Kitas dalykas, kuris būtų po šio, tai „Septyni Trimitai“ kituose pamoksluose. Bet Antspauduose, praktiškai viskas yra įtraukta. Buvo bažnyčios periodai ir mes juos parodėme pirmiausiai, o tai buvo labiausiai... tai buvo svarbiausia, bet... tame laike... Dabar Antspaudų atidengimas parodo, kur iškeliaus bažnyčia ir kaip tai pasibaigs. O dabar aš manau, kad Dangiškas Tėvas be abejonės buvo mums maloningas dėl to, kad leido mums pamatyti tai, ką mes turime.

17 Dabar aš sakau tai... Žiūrėjau į senus užrašus iš kurių pamokslavau prieš daug metų, aš tiesiogėjau ir kalbėjau apie tai, kas maniau buvo tiesa ir taip tęsiau toliau. Tai buvo visiškai neteisinga. Ir taigi, visus tuos keturis Antspaudus aš buvau sutalpinęs į maždaug dvidešimties minučių pamokslą. O... Keturis Apreiškimo žirgų raitelius, aš sumečiau juos į

krūvą ir pasakiau: „Vienas žirgas išjojo baltas“; Aš pasakiau: „Greičiausiai tai... tai... tai buvo ankstyvasis amžius. Ir kitas žirgas išjojo nešdamas bada“, – ir panašiai tęsiau toliau.

Bet tai bent, kai Žodis iš tiesų buvo atidengtas, tai buvo šimto mylių atstumu nuo to. Todėl mums pridera stebėti ir laukti. Tuomet galbūt tai turėjo būti būtent šiuo metu. Galbūt buvo pasakyta daug dalykų su kuriais kiti žmonės nesutinka, bet aš manau, kai ateis atomazgos metas ir mes susitikime su mūsų Viešpačiu, jūs atrasite, kad tai buvo tiesa. Tai... tai... taip tikrai yra.

19 Taigi, žmonės, kurie nesate iš šio miesto, iš įvairių kitų vietų, atvykote iš įvairių valstijų ir tautų, aš taip branginu jūsų nuoširdumą, kad jūs atvykote iš toli ir pasiėmėte atostogas, ir kai kurie net nerado, kur apsistoti. Aš tai žinau, nes aš galėjau padėti kai kuriems iš jų surasti vietas apsistojimui, net neturėdami pinigų maistui, ar kažkam kitam ir taip... bet vis tiek atvyko turėdami lūkestį, kad kažkas įvyks ir tuo bus pasirūpinta. Ir jie taip stipriai tuo tiki, kad yra visai nesvarbu, jeigu jiems reikės apsieiti be maisto, ar netgi vietas, kurioje būtų galima apsistoti, jie vis tiek nori ateiti išgirsti šiuos... šiuos... šiuos dalykus. Tai yra labai drąsu, jūs suprantate. Ir visi turi tokį požiūrį tiesiog visu šimtu procentų.

Aš sutikau savo svainį štai ten, kuris buvo... kuris atliko mūrininko darbą bažnyčioje ir panašiai; Aš kalbėjau jam apie tai, kaip aš vertinu jo darbą. Aš nesu mūrininkas ir nieko apie tai neišmanau, bet ar kampas yra tiesus aš tikrai žinau ir ar jis buvo tinkamai išmūrytas.

21 Ir jis pasakė: „Sakau tau, – pasakė jis, – dar nėra buvę tokio laiko, vargu, kuriuo būtum galėjęs matyti tokią harmoniją žmonių tarpe, kai jie visi dirbo kartu“. Brolis Vudas, brolis Robersonas ir visi užėmė savo vietas, visame kame. Ir brolis, kuris pasirūpino akustika, aš turiu omenyje garso sistemą ir kitus dalykus bažnyčioje... Jie pasakė: „Viskas veikia tiesiog tobulai“. Kai kažko reikėdavo, atsirasdavo žmogus tam darbui. Todėl tai... Dievas yra visoje programoje. Mes už tai esame labai dėkingi.

Bažnyčioje yra daug pasiaukojusių, kad padėtų tai padaryti, tokie kaip brolis Dauchas ir Sesė Dauch čia sėdintys, ir daug kitų, kurie labai daug paaukojo šiam reikalui. Ir aš manau, kad šiuo metu didelio trūkumo nėra ir už viską buvo sumokėta. Todėl mes esame už tai labai dėkingi.

24 Ir nepamirškite, tai yra jūsų bažnyčia, nes jūs esate Kristaus tarnas ir šiuo tikslu ji ir yra pastatyta, durys yra atviros tam, kad atsirastų daugiau tarnų, ir taip pat tiems, kurie jau yra Kristaus tarnai, kad galėtų susirinkti joje ir mėgautis Jėzaus Kristaus draugijoje. Ir mes norime, kad jūs žinotumėte, kad čia visi yra laukiami.

Ir taigi.. Kai jūs kartais girdite mane tuo metu, kai esu po patepimu, kuomet aš gana griežtai pasisakau prieš organizaciją, aš... aš nekalbu to apie jūsų pastorių ar kažkurį kitą brolių, sesę bažnyčioje, nes juk iš tiesų Dievas turi žmonių esančių kiekvienoje organizijoje; tačiau organizacijos Jis nepriima. Jis priima individą iš organizacijos. O... organizacija nėra priimama; todėl, kai žmonės taip prisiriša prie organizacijos, tuomet jie net negali suprasti nieko kito, tik tai, ką sako bažnyčia. Ar suprantate? Ir dėl to yra nutraukiamas bendravimas su kitais, o tai yra sistema, kuria Dievas yra nepatenkintas ir tai yra pasaulietiški veiksmai, kurių Dievas niekada nebuvo nustatęs.

27 Taigi dabar aš neturiu omenyje jokio individo, kataliko, žydo, ar kokio kito, ar... ar metodisto, baptisto, presbiterijono, kažkokios organizacijos ir nei vienos organizacijos, ir... ir ne denominacininkų ir visų kitų, Dievas ten turi Savo vaikus, kurie ten sėdi. Suprantate? Ir dažnai, aš manau, jie yra ten dėl tam tikro tikslo: kad skleistų šviesą, išvesdami tuos iš anksto paskirtuosius iš visur, kur galima. Ir... ir tą didingą dieną mes tada pamatysime, Viešpaties Jėzaus Kristaus Bažnyčia bus pašaukta tam... tam didžiam susitikimo laikui ore ir mes visi pakilsime susitikti su Juo, ir aš... aš laikiu tos valandos.

Taigi, apie tai būtų galima pasakyti tiek daug... Ir šį vakarą, galutinį, baigiamąjį vakarą kaip įprastai visi yra... Išgydymo tarnavime, kaip pastebiu, žmonės tikisi, kad išgydymo tarnavimo metu įvyks dideli dalykai, o dėl to jie įsitempia, pradeda jaudintis. Ir tuomet šį vakarą aš pastebiu tą patį dalyką, kad visi laukia, kad pamatytų kaip... Ir kiekvieną vakarą buvo taip pat šių Antspaudų atidengimo metu.

29 Dabar aš noriu, kad visiems būtų aišku. Kaskart, kiekvieną kartą, kai buvo prieinama prie šių Antspaudų, viskas, kuo aš tikėjau jų atžvilgiu ir ką buvau perskaitęs iš kitų žmonių, buvo priešinga tam, ką sužinojau būdamas tame kambaryje. Ir mano protas šiuo metu... Priežastis dėl kurios aš pravedžiau tą išgydymo tarnavimą šį rytą yra ta, jog mano žmogiškasis protas labai toli nutolsta nuo mano paties mąstymo būdo. Aš stengiausi pasilikti... kambaryje su užtrauktomis užuolaidomis, šviesa buvo uždegta (ši diena yra jau aštunta) ir net nesėdau į savo automobilį, kad... kad kur nors nuvažiuočiau.

Turėjau nueiti su keliais broliais iki banko, kad pasirašyčiau ant kvitų ir panašiai, kurie susiję su pinigais, kurie buvo paskolinti šiai bažnyčiai, bet aš... bet iš karto po to aš sugrįžau ir toliau tęsiau nagrinėjimą. Ir įvyko keistas dalykas, ten nebuvo nei vieno, ką nors pasakiusio žmogaus ar... Įprastai jie pasibeldžia, jeigu yra prie kambario. Ten nebuvo nei vieno. Tai įvyko labai nepaprastai.

33 Vieta, kurioje aš valgydavau pas brolių Vudsa, įprastai prie tos vietos yra pastatyta daug automobilių ir turėjo atvykti aštuoni ar dešimt skirtingų žmonių, kurie ketino apsistoti pas juos šiuo laiku, bet nei vienas iš jų neatvyko.

Tuomet šį rytą, aš niekada nepamiršiu šio ryto; Mūsų Gelbėtojo malonės savo išvargusiam tarnui. Kai aš atsakiau į to vargšo žmogaus klausimą geriausiai pagal mano supratimą, galvodamas, kad padariau gerai, ir visiškai staiga pasijutau taip lyg būčiau kažką atėmęs iš vaiko, aš pasijutau toks apkaltintas, bet aš nežinojau dėl ko. Ir aš pamaniau: „Galbūt taip yra dėl to, kad aš labai skubėjau pereiti prie to išgydymo tarnavimo, galbūt būtent ten buvo kažkas, kas beviltiškai sirgo ir už kurį reikėjo pasimelsti...“. Ir aš paklausiau susirinkusiųjų. Po kelių minučių, tai buvo apreikšta. Kažkas pasakė: „Ar galėtumei dar kartą perskaityti tą... tą tekstą,“ – ar panašiai ir tada aš paėmiau tą nedidelį lapelį ir iš naujo jį perskaičiau, kad sužinočiau, kas jame buvo sakoma ir po to pažvelgiau į Knygą, ir tai buvo visiškai skirtingas dalykas, klausimas į kurį atsakinėjau. Suprantate?

35 Tiesiog noriu jums tai perduoti. Kai ateina antgamtiškumas, tai yra Kristaus protas. Tu taip atitolsti nuo savo mąstymo, kad net tavo paties protas... Aš... Šitai... Tu... Ne... neprašykite manęs net to paaiškinti, nes aš negaliu to padaryti. Suprantate? Aš negalėčiau to padaryti. Niekam tai nepavyktų. Kaip tas žmogus galėjo, Elijas, kuris stovėjo ten ant kalno

būdamas Dievo Akivaizdoje ir nuleido ugnį iš dangaus, lietu po ugnies, o po to užvėrė dangus ir nelijo tris metus ir šešis mėnesius, o po to sugrįžo ir tą dieną pašaukė lietu? Ir po tuo patepimu, kaip... ir išsivedė keturis šimtus kunigų ir išžudė juos, o po to šaukdamas pabėgo į dykumą gelbėdamas gyvybę, kai jam pagrasino viena moteris. Suprantate? Jezabelė, ji prisiekė, kad atims jo gyvybę. Juk Ahabas ir visi kiti buvo ten ir matė Dievo Akivaizdą ir padarytą didelį stebuklą.

37 Suprantate, jo... Dvasia jį paliko. Savo įprastu mastymu jis nebežinojo kaip mastyti. Suprantate? Jis pats negalėjo nieko sumastyti. Ir prisiminkite, Angelas jį užmigdė ir sustiprino, pakėlė jį, pavalgydino jį kepalais ir vėl užmigdė ir sustiprino jį, ir vėl pakėlė, ir dar kartą pavalgydino kepalais; ir mes nežinome, kas su žmogumi darėsi keturiasdešimt dienų. Po to jis buvo įvestas kažkur į olą ir Dievas jį pašaukė.

38 Nebandykite paaiškinti žė... antgamtiškumo; jūs negalite to padaryti. Suprantate? Vienintelis dalykas, kurį galite padaryti yra tiesiog eiti toliau. Ir aš pasistengsiu išsireikšti aiškiausiai kaip tik galiu; bet nuo šiol, aš manau, jog daugiau niekada nemėginsiu to paaiškinti. Suprantate? Jūs tiesiog turite arba tuo visiškai patikėti arba nepatikėti, o dabar, šiek tiek vėliau jūs suprasite kodėl.

Taigi, aš stengiausi būti nuoširdus. Dievas tai žino. Ir tas klausimas šį rytą; aš stengiausi atsakyti į jį taip nuoširdžiai kaip tik galėjau. Aš perskaičiau tik pirmą eilutės dalį ir tai buvo... tai nebūtų buvę teisinga, tačiau Šventoji Dvasia žinodama, kad aš... Mano protas... Suprantate, pažvelkite į tai, kas vyko paskutinių dviejų ar trijų dienų metu. Suprantate, aš... aš pavadinau „septynis šimtus“ – „septyniais tūkstančiais“, septyni šimtai, šį rytą; stengiausi... Ir žmonės į tai atkreipė dėmesį (Suprantate?), ir tai parodo, kad jūs buvote pastabūs.

39 Taigi, dar kitas atvejis buvo tada, kai aš bandžiau pasakyti „balandis“, bet aš pavadinau jį „avinėliu“; bet šitai aš iš karto pats pastebėjau. Ir toliau dar kitas, aš jo pats nepastebėjau, Šventoji Dvasia iš karto sugrįžo prie to ir man tai įvardino. Tai yra dvigubas patvirtinimas, kad šitie dalykai yra tiesa. Dievas tai stebi, kad įsitikintų, jog tai yra teisinga. Tai tiesa. Jis nori... Jis nori, kad jūs žinotumėte, kad tai yra Tiesa. Jis yra Tas, Kuris tai siunčia, nes tai tikrai nebuvo... Man tai buvo lygiai tokie patys nauji dalykai kaip tai buvo... buvo ir jums.

Ir taip mes esame... Aš esu labai dėkingas už... už pažinimą... dabar sužinojome iš Viešpaties, kokioje valandoje mes gyvename (Suprantate?), gyvename pačiame pabaigos laike, prieš Bažnyčios išėjimą. Taigi, tiesiog... mes jau pradėjome kalbėti, todėl tiesiog dar kartą paprašykime Jo palaiminimų Žodžiui.

43 Mūsų dangiškasis Tėve, štai artėja šis didis vakaras, ta didi valanda, kurios metu įvyko didis dalykas. Tai apsupa žmones iš visų pusių. Ir, Tėve, aš meldžiu, kad šį vakarą tai taptų žinoma, be jokio abejonės šešėlio, žmonių širdims ir protams, kad jie sužinotų, jog Dievas vis dar yra soste, ir kad Jis vis dar myli savo žmones, ir tai yra valanda... valanda, kurią pasaulis troško išvysti, dabar artėja, nes jis šaukiasi atpirkimo.

Mes matome, kad elementai yra pasiruošę tai sugražinti. Mes matome, kad elementai yra pasiruošę sugražinti Bažnyčią į Kristaus Akivaizdą. Mes matome... Nuotaką įgijančią

pavidalą, apsivelkančią vestuvių drabužį, pasiruošiančią. Mes matome mirksinčias šviesas. Mes žinome, kad esame pabaigoje.

Dabar, dangiškasis Tėve, kai dabar šitai bus pamokslaujama arba mokoma apie šį didį, galingą įvykį, kuris įvyko šlovėje prieš apie du tūkstančius metų, ir buvo parodyta didžiam, mylimam apaštalui Jonui, ir šį vakarą mes turime apie tai kalbėti, leisk Šventajai Dvasiai dabar išeiti į priekį Jos galingoje apreiškimo jėgoje, kad Ji galėtų apreikšti mums tai, ką Ji nori, kad mes sužinotume, kaip Ji ir padarė šių praėjusių kelių vakarų metu. Mes pavedame save Tau su Žodžiu Jėzaus Vardu. Amen.

46 Dabar, kadangi jūs... galbūt norite atsiversti savo Biblijas ir ši eilutė yra labai trumpa, viena eilutė iš Rašto, bet tai yra... paskutinė eilutė randama... tiksliau paskutinis Antspaudas. Taigi, praėjusį vakarą mes kalbėjome apie Šeštąjį Antspaudą. Pirmasis Antspaudas – tai yra pristatomas antikristas, jo laikas praėjo ir mes išvydome kaip jis pasirodydavo. Žvėris, kuris simbolizavo Dievo jėgą, pasirodydavo kartu su antikristo jėga tam, kad ją įveiktų. Aš netikiu, kad šia tema kieno nors mintyse dar galėtų būti klausimų.

Iš karto po to mes atrandame, kai tas bažnyčios periodas, tie žvėrys išėjo... jų laikas praėjo, mes pažvelgėme į kitą reginį. Po to žvėrių daugiau nebuvo. Suprantate? Bet tai buvo parodyta,ėjo tiesiai į suspaudimo periodą po to, kai Bažnyčia jau buvo išėjusi. Ir kaip tai tiksliai atitiko bažnyčios periodus. Aš nematau nei vienos jotos, nei vieno dalyko, kuris nebūtų tiksliai to atitikęs, net iki pačių periodų ir viso kito, ir laikas. Pagalvokite apie tai. Tai parodo, kad tai turėjo būti Dievas, kuris tai padarė. Suprantate? Žmogaus protas negalėtų to suvokti.

52 O dabar mes atrandame, kad tai... Taip pat mes... Viešpats leido mums paimti Rašto vietą, Švento Rašto, apie tai, ką Jėzus ir pasakė, kad išsipildys. Ir kaipgi mes patys būtume tai atradę? Ir štai tai pasirodo ir apreiškia, ir pateikia tai tiesiog tiksliai (Jo pamoksle čia) į tai atsako, kuo tiksliausiai tai išaiškina, šešis Antspaudus, bet Jis neįtraukė Septintojo. Suprantate?

Tuomet, kai Antspaudai buvo atidengti, Dievas (atkreipkite į tai čia dėmesį), apreiškdamas Jis neįtraukė net jokio simbolio apie Septintąjį. Suprantate? Tai yra tobula Dievo paslaptis. Atkreipkite dėmesį, dabar mes perskaitysime Biblijoje apie... apie Septintąjį Antspaudą. Kurį galime surasti 8-ame Apreiškimo skyriuje.

Ir kai jis atvėrė septintąjį antspaudą, danguje kokį pusvalandį buvo tyla. (Ir tai yra viskas, kiek mums apie jį yra pasakyta.)

54 Dabar mes pastebėsime... ir pasistengsime jūsų ilgai neužlaikyti, nes dauguma iš jūsų šį vakarą leisitės į kelią, kad sugrįžtumėte namo. Ir aš vėl pagalvojau apie išgydymo tarnavimo organizavimą šį rytą, kuris būtų jums leidęs išvykti ryte, nebūtų reikėję laukti. O dabar mes... Ir aš taip pat, aš turėsiu keliauti į... į Tusoną, Arizonoje, kur aš gyvenu, ir, kur dabar yra mano namai. Ir po to aš... aš noriu sugrįžti vėl čia, Viešpačiui leidus, maždaug... Šeima norėtų atvykti kelioms dienoms birželį. Ir taigi, galbūt man pavyks su jumis visais susitikti čia pat, susirinkime tuo metu.

57 Mano kiti suplanuoti tarnavimai bus Albukeyje, Naujojoje Meksikoje. Aš manau, kad jis bus 9-ą, 10-ą ir 11-ą dieną. Aš būsiu ten ketvirtadienį ir Didįjį penktadienį. Aš turėjau pravesti daugiau tarnavimų ir taip pat turėjau kitų paskirtų tarnavimų, kurių pravesti iki to laiko negalėjau, taip kad aš būsiu Albukeyje, Naujojoje Meksikoje ketvirtadienio vakarą ir penktadienio vakarą.

Ir po to... ir toliau... kitas apie kurį žinome, iš karto, galimai bus (dar tiksliai nežinome), turės būti kartu su mano gerais draugais, „Vidurnakčio šauksmo“ grupe, Sovern Painse, Šiaurės Karolinoje. Ir dabar pat iš ten jie klausosi per telefono liniją, jie atsiuntė žinutę telegrafu ir taip pat apie kitą „Jėzaus Vardo“ grupę iš Litl Roko pas kuriuos Kou Palaise praėjusią vasarą pravedžiau tarnavimus. Jie organizuoja suvažiavimą Litl Roke, Arkanzase. Ir jie jau buvo norėję, nuo praėjusių metų, norėjo nors vieno vakarą ar dar daugiau, bet jiems netgi užtektų vieno vakaro.

60 Ir taip aš pasakiau jiems, net nežinodamas, ką daryti, aš pasakiau, kad potencialiai jie galėtų pradėti apie tai skelbti, o vėliau jiems būtų patikslinta. Ar jis tik ką paskambino? O... Gerai. Ką sakote? [Brolis Branhamas su kažkuo kalba apie pasiūlytus tarnavimus – Red.] (Hot Springse, ar ne? Aš suklydau. Gegužės dvidešimt ketvirtą? Nuo 24-os iki 28-os birželio). Taigi, tai yra paskelbta preliminariai. Tai yra, jeigu tai bus Viešpaties valia.

Suprantate, aš... dėl šios priežasties man patinka taip daryti. Jūs sužinosite apie tai šiek tiek vėliau. Suprantate? Kai aš atvykstu į tam tikrą vietą, man patinka daryti žingsnius ten žinant, kad Dievas pasakė ten vykti. Tuomet, jeigu kur nors pasirodys priešas, aš pasakysiu: „Aš esu čia Viešpaties Jėzaus Vardu; atsitrauk“. Suprantate, suprantate? Tuomet tu... tu esi tikras dėl pagrindo ant kurio stovi. Suprantate?

Kai Jis jus kur nors siunčia, Jis jums pasirūpins. Suprantate? Bet jeigu jūs vykstate turėdami prielaidą, tuomet aš nežinau. Galbūt Jo ten nebus. Todėl aš... aš noriu būti visiškai įsitikinęs. Esu pabuvojęs daug kur, kur Jis nesakė man vykti, bet man... man patinka būti tokiu užtikrintu kaip tik įmanoma. Tegul Viešpats dabar visus jus palaimins.

62 Taigi dabar mes pastebime, čia yra tik viena eilutė, mes norėtume šiek tiek kažką padaryti... šiek tiek prieš šitai. Jeigu pastebėjote, mes praleidome 7-ą skyrių. 6-asis skyrius užbaigia šeštą... Šeštąjį Antspaudą, bet tarp Šeštojo Antspaudo ir Septintojo Antspaudo ten yra kažkoks įvykis. Suprantate? Ir kaip... kaip tinkamai tai yra patalpinta tiesiog tam tinkamiausioje vietoje – tarp 6-o ir 7-o skyriaus.

Taigi, jeigu pastebėsite 7-ame skyriuje, mes pastebime tarp 6-o ir 7-o ten yra intervalas... intervalas tarp 6-o ir 7-o Apreiškimo knygos skyrių; ir šitas intervalas yra patalpintas tarp Šeštojo ir Septintojo Antspaudo. Taigi, mes norime į tai atkreipti dėmesį: tai yra labai svarbu, kad mes pastebėtume šį trumpą laiką.

63 Dabar prisiminkite, po 4-o Apreiškimo skyriaus, Bažnyčia yra išėjusi. Po... kai keturi žirgų raiteliai išjojo, Bažnyčios nebėra. Suprantate? Viskas, kas vyko su Bažnyčia, įvyko iki 4-o Apreiškimo Knygos skyriaus; viskas, kas įvyko antikristo judėjime, vyko iki 4-o skyriaus ir Apreiškimo Ketvirtasis Antspaudas (tiek antikristo ir Kristaus atžvilgiu) pasibaigė; ir antikristas prieina prie savo pražūties ir... su savo armija, o Kristus ateina su Savo armija.

Tai yra senas mūšis, kuris prasidėjo labai seniai dar prieš prasidedant laikui. Ir po to jie buvo... Šėtonas ir jo angelai buvo išmesti lauk. Ir tada jie atėjo į žemę ir mūšis vėl prasidėjo. Nes leva pralaužė barjerą, už kurio ji buvo apsaugota Dievo Žodžiu ir būtent nuo tos valandos šėtonas laimėjo mūšį prieš Dievo Žodį, nes vienas iš Jo pavaldinių, silpnesnysis, nuleido kartelę.

65 Ir būtent tokiu būdu jis kaskart laimėdavo mūšį – dėl to, kad vienas iš Jo pavaldinių Žodžio atžvilgiu nuleisdavo kartelę. Ir taip buvo padaryta šiame paskutiniame bažnyčios periode per organizacinę sistemą. Tikroji, neapsimestinė gyvojo Dievo bažnyčia su melagingu raiteliu nepriėmė Žodžio ir nugrėžė bažnyčią nuo Žodžio prie dogmos.

Taigi, kas iš jūsų žino, kad Romos katalikų bažnyčia yra pastatyta ant dogmos? Ar jie tai pripažįsta? Be abejonės. Žinoma, jie tikrai tai pripažįsta. Nėra jokios... Katalikų bažnyčios, tai nei kiek neįžeistų jų jausmų, nes jie tai žino. Neseniai čia jie pridėjo dar vieną apie tai, kad Marija buvo prikelta. Jūs prisimenate tai čia prieš kelis metus, maždaug dešimt metų. Kas iš jūsų tai prisimena? Laikraščiuose ir visur... Žinoma, visur tik ir kalbėjo apie naują dogmą. Suprantate, visa tai yra dogma, ne Žodis. Suprantate?

67 Kunigas, neseniai per interviu jis pasakė: „Pone Branhamai, – pasakė jis, – Dievas yra Savo bažnyčioje“.

Aš pasakiau: „Dievas yra Savo Žodyje“.

Jis pasakė: „Mums nederėtų ginčytis“.

Aš pasakiau: „Aš nesiginčiju. Aš tiesiog sakau teiginį“. Dievas yra Savo Žodyje. Tai tiesa. „Jeigu kas nors tik atims ką nors nuo To, ar pridės ką nors prie To...“. Taip pasakyta Žodyje.

Jis pasakė: „Na Dievas davė... Kristus davė Savo bažnyčiai jėgą ir pasakė jiems, kad ką tik jie suriš žemėje, bus surišta danguje“.

Aš pasakiau: „Tai yra visiška Tiesa“.

Jis pasakė: „Mes turime... šių principų pagrindu mes turime jėgą atleisti nuodėmę ir...“.

Aš pasakiau: „Jeigu jūs tai padarysite tokiu būdu kaip tai buvo suteikta bažnyčiai ir tokiu būdu, kaip jie tai padarė, aš tai priimsiu. Jeigu padarysite, tuomet čia yra vanduo būti pakrikštytiems Jėzaus Kristaus Vardu jūsų nuodėmių atleidimui, o ne per tai, kad kažkas jums pasakys, kad jūsų nuodėmės yra atleistos“. Suprantate? Tiksliai taip.

72 Atkreipkite dėmesį į Petrą su raktais Sekminių dieną. Nepamirškite, jis turi raktus apie kuriuos jie kalba. Ir... žmogus pasakė: „Vyrai ir broliai, ką mums daryti, kad būtume išgelbėti?“.

Petras pasakė: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų; būkite pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu“.

„Kam?“.

„Nuodėmių atleidimui. Ir tada jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną, nes pažadas yra skirtas jums ir jūsų vaikams, esantiems toli, netgi tiems, kuriuos Viešpats mūsų Dievas pašauks“. Tai tiesa. Todėl tai visam laikui tai išsprendžia. Viskas baigta. Tai padarė tai.

Taigi, bet jūs matote, atėjo antikristas, kaip mes jau tai apibūdinome ir parodėme. Koks apreiškimas, tai bent, tai bent. Ir vien tik pagalvojus, kad visus tuos metus, mes matėme kaip tai vystėsi ir štai čia tai... tai yra tiesiogiai TAIP SAKO VIEŠPATS.

75 Taigi, o dabar mes pastebime šį intervalą tarp 6-ojo ir 7-ojo skyriaus. Taigi, 7-asis Apreiškimo skyrius čia yra... apreiškia, kas vyksta. Jis nėra čia tiesiog be priežasties. Jis nėra patalpintas šiame tarpe be priežasties. Suprantate? Jis yra čia su tikslu ir tai yra apreiškimas, kuris kažką apreiškia.

Atkreipkite dėmesį, kaip paslaptinai ir kaip matematiškai jis yra patalpintas Rašte (Suprantate?), tiksliai. Ar jūs tikite Dievo matematika? Jeigu netikite, tuomet jūs tikrai esate pasiklydę... Jūs tikrai pasiklysite Žodyje. Jeigu bandysite sudėti keturis ar šešis, ar... ar kažką prie to... matematiškai žodžius, kad gautųsi seka, tikrai jūsų paveiksle karvė skabys žolę būdama kokio nors medžio viršūnėje. Jums... jums tikrai nesusives, nes Dievas ne... Jo visas Žodis tobulai išdėstytas matematiškai. Taip, pone. Tobulai, tobuliausiai... Nėra jokio kito literatūrinio kūrinio, kuris būtų taip parašytas... tokiu būdu... taip tobulai matematiškai... matematiškai.

77 Taigi, 8-asis skyrius tik apreiškia veiksmo sceną... Septintojo Antspaudo veiksmo sceną, kurioje nieko kito nėra apreiškta. Taigi, Septintajame Antspaude nėra nieko apreiškto. Taigi, tai neturi nieko bendro su 7-uju Apreiškimo skyriumi. Septintojo Antspaudo apreiškimas yra visiškai nebylus. Ir jeigu tik aš turėčiau laiko (aš paminėsiu kelias vietas) parodyti jums ištisai nuo pat Pradžios, šį 7-ąjį skyrių... šį Septintąjį Antspaudą apie kurį yra kalbama. Iš pat pradžių Pradžios [knygoje – Vert.], šis septintasis.... šie Antspaudai buvo minimi ištisai.

Argi neprisimenate, kaip šį rytą paminėjome šiuos dalykus? Ir sekite kaip šį vakarą juos paminėsime ir jūs atrasite, kad kai yra prieinama prie to Septintojo Antspaudo, tai nutrūksta. Tik... Pats Jėzus Kristus kalba, pasakė apie pabaigos laiką ir kai Jis priėjo... išsakė visus šešis Antspaudus, kai Jis priėjo prie Septintojo, Jis sustojo. Štai taip. Suprantate? Tai yra didis dalykas.

81 Taigi dabar mes pakalbėsime apie 7-ąjį skyrių, tik minutėlę tam, kad... kad sujungtume tai su Šeštuoju ir Septintuoju Antspaudu, nes tai yra vienintelė medžiaga, kurią mes dabar galime remtis, tai yra Šeštasis... tarp Šeštojo ir Septintojo Antspaudo, tai yra Izraelio pašaukimas.

Taigi, čia sėdi mano puikūs draugai Jehovos liudytojai. Visa tai... arba anksčiau tokie buvo. Galbūt kai kurie iš jų vis dar yra Jehovos liudytojai. Bet jie visada sakydavo (ponas Raselas taip sakydavo), kad šie šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra antgamtinė Kristaus Nuotaka. Suprantate? Jie... Taip nėra. Tai neturi nieko bendro su bažnyčios periodu, visiškai. Jie tiesiog yra Izraelis. Taigi, už kelių minučių mes perskaitysime. Taigi, šis intervalas tarp šeštojo... Antspaudų yra pašaukimas ir užantspaudavimas šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių žydų pašauktų suspaudimo periode, po to, kai Bažnyčia

išėjo. Suprantate? Tai visiškai neturi nieko bendro su bažnyčios periodu. O, tobulai pašaukti pagal Raštą, paskutinės Danieliaus trys su puse savaitių paskirtos Danieliaus tautai. Suprantate? Ne pagonims, Danieliaus tautai, o Danielius buvo žydas.

84 Dabar, atkreipkite dėmesį, Izraelis... Izraelis tiki tik savo pranašais ir tik tada, kai jie būna patvirtinti. Ir niekur, viso bažnyčios periodo metu, nuo ankstyvosios apaštalinės bažnyčios, protestantų bažnyčia neturėjo pranašo. Pasakykite man, kas jis buvo ir parodykite man: niekada neturėjo. Ankstyvajame apaštaliniame periode jie turėjo vieną, vadinamą Agabu, jis buvo patvirtintas pranašas. Tačiau... kai pagonys įėjo į Dievo paveldą ir Paulius atsigrėžė į pagonis po to, kai Petras... (kaip mes perskaitėme praėjusį vakarą) gavo iš Viešpaties, kad jis turėjo atvesti žmones iš pagonių Jo Vardui, Jo Nuotaką, tuomet nuo tada istorijos puslapiuose nesurasite nei vieno pranašo iš pagonių.

86 Taigi, tiesiog panagrinėkite istoriją ir išsiaiškinkite. Kodėl? Tiksliai taip, tai konkrečiai prieštarautų Žodžiui. Kai į priekį išėjo pirmasis, tai buvo liūtas. Tai buvo pranašo Žodis. Kitas išėjęs į priekį simbolizavo darbą, auką. Kitas išėjęs į priekį simbolizavo žmogaus sumanumą. Bet mums yra pažadėta, kad paskutiniomis dienomis tai vėl sugrįš bažnyčiai tam, kad būtų ištaisyta viskas, kas buvo klaidinga... pabaigta... neužbaigta, nes čia yra išpranašauta, kad septintojo angelo žinia užbaigs Dievo paslaptis. Ir tuomet mes visa tai išnagrinėjome. Mes matome, kad tai tobulai atitinka Raštą. Štai tokia priežastis.

88 Taigi, ar galite įsivaizduoti, kai šitas asmuo pasirodys veiksmo scenoje... kai jis pasirodys, nepamirškite, tai bus taip nuolanku, kad bažnyčios net iš tolo to nepastebės. Ir ar galite įsivaizduoti, bažnyčios vis dar laikosi reformatorių tradicijų, ar jos kada nors priimtų pranašą nuo Dievo, kuris būtų tvirtai nusistatęs prieš jų mokymus ir organizacijas?

Taigi, yra tik vienas asmuo, kuris galėtų tai išpildyti, man yra žinoma tik viena tokia žemėje buvusi dvasia; tai turėtų būti arba... Tai savo laiku turėtų būti Elijas. Ir buvo išpranašauta, kad taip bus, o tai bus ne kas kita, bet Kristaus Dvasia. Kai atėjo Kristus, Jis buvo pilnatvė; Jis buvo pranašas; Jis buvo pranašų Dievas. Suprantate, suprantate?

91 Kristus, pažvelkite, kaip jie nekenė jo. Bet Jis atėjo tiksliai taip kaip Žodis pasakė, kad Jis ateis. Bet Jis buvo pranašas, tačiau jie per šventvagišką kalbėjimą atsiskyrė nuo Dievo Karalystės, pavadindami Dievo Dvasią, kuri darė atskyrimą ir panašiai, netyra dvasia. Pasakė, kad Jis buvo... Jis buvo ateities spėjėjas ar velnias... Tai yra... Ateities spėjėjas yra velnias (Suprantate?), velnio dvasia. Tikrai taip. Ar jūs žinojote tai? Be abejonės. Ateities spėjimas, tai yra pranašo pamėgdžiojimas, o tai tikrai yra šventvagiškumas prieš Dievą.

93 Dabar atkreipkite dėmesį, pašaukti tobulai atitinkant Raštą, Danieliaus tris su puse metų. Atkreipkite dėmesį, Izraelio tikintysis... tikintiesiems yra pasakyta Senajame Testamente tikėti savo pranašais tik po to, kai pranašas buvo patvirtintas. „Jei bus dvasinis, ar pranašas tarp jūsų, aš, Viešpats, mano... tavo Dievas jam apsireikšiu ir kalbėsiu jam per regėjimus, per sapnus,“ – išaiškina sapnus.

Kas nors susapnuos sapną, pranašas galės jį išaiškinti. Ir jeigu... ir jeigu jis pamatys regėjimą, jis papasakos jį: „Aš apreikšiu jam Save per regėjimus ir sapnus – apreikšiu Save. Ir jeigu tai, ką jis pasakys išsipildys, tuomet klausykite tokio pranašo, nes Aš esu su juo. O

jeigu neišsipildys, tuomet visai nebijokite jo“. Tai tiesa. „Atsitraukite; tiesiog palikite jį ramybėje“. Suprantate?

95 Taigi, tai... Taigi, Izraelis visada tuo tikės. Ir nejaugi nesuprantate kodėl? Taigi, aš noriu, kad dabar šį vakarą jūs gerai išmoktumėte šią pamoką. Kodėl? Nes tai yra jiems Dievo duotas įsakas. Man nesvarbu, kiek traktatų pagonys čia parašys ir išplatins. Man nesvarbu, kiek jūs keliausite po Izraelį su Biblija po ranka bandydami įrodyti viena, ar kita; jie niekada nepriims nieko kito, bet tik pranašą. Tai yra visiškai teisinga. Nes pranašas yra vienintelis, kuris gali paimti Dievišką Žodį ir patalpinti Jį į Jo vietą ir būti patvirtintu pranašu; jie tuo patikės. Tai tiesa.

97 Aš kalbėjau su žydu būdamas ten Benton Harbore, kai tas Džonas Rynas, kuris beveik visa savo gyvenimą buvo aklas, atgavo regėjimą. Jie atsivedė mane ten, į tuos Dovydo Namus ir ten pasirodė tas rabinas su ilga barzda; jis pasakė: „Kokia valdžia tu suteikei Džonui Rynui regėjimą?“.

Aš pasakiau: „Jėzaus Kristaus Vardu, Dievo Sūnaus“.

Ji pasakė: „Dievas negali turėti sūnaus“. Ir jis pasakė: „Jūs žmonės negalite padalinti Dievo į tris dalis ir pateikti Jį žydui, padarę iš Jo tris dievus. Jūs tik esate grupė pagonių“.

Aš pasakiau: „Aš nedalinu Jo į tris dalis“. Aš pasakiau: „Rabine, ar tau būtų sunku patikėti, kad vienas iš jūsų pranašų pasakė kažką klaidingo?“.

Jis pasakė: „Mūsų pranašai nėra pasakę nieko klaidingo“.

Aš pasakiau: „Apie ką kalbėjo Izaijo 9:6?“.

Jis pasakė: „Mesiją“.

Aš pasakiau: „Tuomet Mesijas bus žmogus-pranašas. Ar tai tiesa?“.

Jis pasakė: „Taip pone, tai tiesa“.

Aš pasakiau: „Parodykite man, kodėl juo negalėjo būti Jėzus“. Jis pasakė... Aš pasakiau: „Kokį ryšį Mesijas-pranašas turės su Dievu?“.

Jis pasakė: „Jis bus Dievas“.

Aš pasakiau: „Teisingai. Taigi, jūs tiksliai atsakėte“. Todėl padėkite man... Tas žydas ten stovėjo ir ašaros riedėjo jo skruostais, pasakė: „Aš paklausysiu tavęs šiek tiek vėliau“.

Aš pasakiau: „Rabine, ar jūs tuo tikite?“.

O jis atsakė: „Pažvelk, – pasakė jis, – Dievas iš šitų akmenų gali prikelti Abraomui vaikų“. Aš žinojau, kad jis buvo Naujajame Testamente.

Aš pasakiau: „Teisingai, Rabine. Taigi, bet kaip yra su tuo?“.

Jis pasakė: „Jeigu aš tai pamokslaučiau, aš atsidurčiau štai ten, – jūs žinote, kur yra ta jų vieta ten ant kalvos, – štai ten gatvėje, duonai turėčiau prašyti išmaldos“.

Aš pasakiau: „Aš jau geriau būčiau ten, duonai prašydamas išmaldos...“. Žydai vis dar laiko savo rankose pinigus, jūs žinote. Suprantate, suprantate? „Aš jau geriau...“. Ir jo vardas auksinėmis... „Aš jau geriau būčiau ten, valgyčiau sūdytus krekerius ir gerčiau upelio vandenį, ir žinočiau, kad esu darnoje su Dievu ir esu ištikimas, nei kad būčiau ten, kur ant to pastato mano vardas būtų užrašytas auksinėmis raidėmis, ir žinočiau, kad esu atitolęs nuo Dievo“. Jis daugiau manęs nesiklausė. Todėl jis įėjo vidun.

106 Tai viskas Jūs negalite padalinti Dievo į dvi ar tris dalis pavadintas Tėvu, Sūnumi ir Šventąja Dvasia, ir taip padaryti tris dievus ir pateikti juos žydai. Jo paties įsakymas yra: „Neturėk jokių kitų dievų prieš mane. Aš esu Viešpats tavo Dievas“. Ką pasakė Jėzus? Jėzus pasakė: „Išgirsk, o Izraeli, Aš esu Viešpats tavo Dievas“. Vienas Dievas, ne trys. Jūs niekada jiems to neįpirštumėte. Joks pranašas niekada nekalbės apie tris dievus. Ne. Jūs niekada to neišgirsite. Ne, pone. Tai kilo iš pagonių ir stabmeldžių. Taip, pone.

107 Atkreipkite dėmesį, bet šie pranašai ateis. Ne tik tai... Pra... pranašai yra iš Apreiškimo 11. Mes dalį iš jo perskaitėme ir aš noriu, kad jūs jį perskaitytumėte, kai gilinsitės į garsajuostes ir panašiai. Jie yra visiškai patvirtinti pranašai per pranašų ženklą; tada Izraelis tai išgirs.

Taigi, jūs, mano draugai Jehovos liudytojai, supraskite dabar, kad šie šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai su Nuotaka neturi nieko bendro. Nėra nei mažiausios Rašto vietos, kuri tai pagrįstų. Ne, pone, nėra. Jie yra žydai, išrinktieji, kurie yra pašaukti septyniasdešimties Danieliaus savaičių, paskutinių trijų su puse metų laiku. Taigi, tai yra... Aš... aš... vis cituoju tai iš naujo, ne tiek dėl visų jūsų čia esančių, bet (Suprantate?), žmonių... Šios garsajuostės yra išsiunčiamos visur. Ar suprantate? Jūs suprantate tai. Jūs girdite kaip aš vis tai kartoju; tai yra dėl šio tikslo.

110 Atkreipkite dėmesį, dabar matote kaip jie turėjo apakinti... Ar matote, kodėl jie turėjo... Jėzus... ar Dievas turėjo apakinti žydus, kad neleistų jiems atpažinti Jėzaus? Jeigu jie būtų žinoję, jeigu tik jie būtų sužinoję, jog tai buvo... matydami ženklą, kurį Jis parodė, jeigu jie būtų buvę teisingoje būsenoje kaip kad, kai jie anuomet buvo po įstatymu, kai Dievas įsakė jiems dėl pranašo ir tuomet pamatę, kad Jėzus tai išpildė, jie būtų pasakę: „Šitas yra Mesijas“. Kodėl taip buvo?

111 Tie tame periode, kurių vardai buvo įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje, Jo apaštalai ir taip toliau, jie tai pamatė ir atpažino tai. O kodėl to nepadarė visi kiti? Suprantate? Jie buvo apakinti. Jie negalėjo to pamatyti; jie iki dabar to nemato. Ir jie to nepamatys tol, kol ji vieną kartą negims kaip tauta. Tai... Žodis negali pavesti. Nepamirškite, Žodis negali pavesti. Nesvarbu, kokius pojūčius jaučiate ir kas benutiktų, vistiek Žodis negali pavesti: bus tiksliai taip, kaip Dievas pasakė, kad tai bus. Suprantate?

114 Taigi, mes suprantame, kad šie dalykai privalo išsipildyti. Ir dėl šios priežasties jie neatpažino Jėzaus, kai Jis tobulai įvardino Save esant pranašu. Netgi paprasta... paprasta Samarietė moteris stovėjusi ten prie šulinio... Jis anksčiau nebuvo buvęs Samarijoje. Jis

tiesiog nuėjo ten ir pasakyta, kad Jam reikėjo eiti tuo keliu. Ir Jis nuėjo ten ir ten buvo ta paprasta moteris. Ir ji savo padėtyje, ji buvo tinkamesnėje būsenoje, kad priimtų Evangeliją nei tie religingi kunigai ir kiti toje dienoje. Ji tai padarė. Taip. Taigi, suprantate, nežiūrint į visą jų atmetimą, vis tik vienas iš jų kilniausių vyrų pripažino, jog jie žinojo, kad Jis buvo Dievo siųstas mokytojas.

117 Aš kalbėjau su... vienu iš geriausių daktarų, kuris yra pietinėse valstijose, neseniai jo kabinete, labai puikus specialistas Luisvilyje, tikrai šaunus vyras. Ir aš pasakiau jam; Aš pasakiau: „Daktare, noriu užduoti jums klausimą“.

Jis pasakė: „Gerai“.

Aš pasakiau: „Aš pastebėjau jūsų medicinos ženklą, lazda, aplink kartį esančią gyvatę. Ką tai simbolizuoja?“.

Jis pasakė: „Aš nežinau“.

Ir aš pasakiau: „Tai simbolizuoja štai ką: Tai buvo Dieviškojo išgydymo simbolis, kai Mozė dykumoje iškėlė varinę gyvatę (Suprantate?), o tai buvo tik simbolis, tik simbolis tikrojo Kristaus“. Taigi šiandien medicina yra Dieviškojo išgydymo simbolis. Ir nors dauguma iš jų tuo netiki (tikri, geri daktarai tuo tiki), bet kai kurie iš jų tuo netiki, tačiau jų pačių iškelta emblema liudija apie Visagalio Dievo jėgą nežiūrint į tai, ar jie nori tuo tikėti, ar ne. Tai tiesa. Ten, medicinos emblemoje ant karties kabo varinė gyvatė

121 Dabar atkreipkime dėmesį į tuos žydus. Taigi, aklumo uždangalas buvo ant šios tautos akių. Jie... jie nieko negalėjo dėl to padaryti. Jis ten buvo ir Dievas jį ten uždėjo. Ir jie tokie bus iki to periodo, kuriame jiems yra pažadėti tie ateisiantys pranašai... Jūs galite siųsti misionierius; jūs galite daryti ką tik norite; Izrealis neatsivers tol, kol veiksmo scenoje nepasirodys tie pranašai ir tai įvyks po pagonių Bažnyčios paėmimo. Lygiai taip pat, kaip jaučio periode negalėjo priimti liūto šaukimo... Nes Dievas Savo Žodyje pasakė, kad buvo išsiųsta jaučio dvasia; o reformatorių periode – buvo siųstas žmogus. Suprantate? Ar suprantate... Tai buvo vienintelis dalykas, kurį jie galėjo priimti. Tai... Ir dabar šiuo atžvilgiu jie yra apakinti. Tiesiog yra taip.

Dabar atkreipkite dėmesį, bet artėja periodas, kai su pagonimis bus užbaigta. Buvo medis ir jo šaknys buvo žydiškos, ir jis buvo nukirstas, ir pagonys buvo įskiepyti į laukinį alyvmedį, ir jis neša savo vaisių. Taigi, kai bus nukirsta ta pagonių Nuotaka (tas Nuotakos medis apie kurį kalbėjau) ir bus paimta į Dievo Akivaizdą, tuos netikinčius pagonis Dievas patrauks į šalį, miegančią mergele, ir vėl įskiepys. Jis pažadėjo tai padaryti. Bet iki to laiko jums tereikia žinoti, kur... Jeigu žinote, kur pats keliaujate, na, tuomet gerai. Jeigu jūs nežinote, na, jūs klumpate tamsoje.

126 Taigi, tai yra tada, kai žydai atsivers, tame periode. Taigi... Kaip bažnyčios periode. Veikiant patepto pažado jėgai jie priims Kristų; bet ne dabar, kai pagonys dar yra čia.

Taigi, mes matome, kokią žinią šitie du pranašai iš Apreiškimo 11 skyriaus pamokslaus. Dabar jūs galite aiškiai matyti, ką konkrečiai jie padarys. Nes likutis, arba šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai išrinktųjų, priims Dievo Antspaudą.

127 Tiesiog perskaitykime. Dabar labai įdėmiai klausykite. Taigi, aš noriu, kad jūs skaitytumėte su manimi, jeigu galite, nes netrukus aš remsiuosi šia vieta: 7-asis skyrius, taigi tai yra tarp Šeštojo ir Septintojo Antspaudų.

Ir po šių dalykų... (Ir po šių dalykų, šių Antspaudų, tas Šeštasis Antspaudas buvo išleistas ir tai yra suspaudimo periodas. Ar dabar visi tai suprantate? Šeštasis Antspaudas buvo išleistas ir prasidėjo suspaudimas. Po šito, sekite)... *Ir po šių dalykų pamačiau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, laikančius keturis žemės vėjus, kad vėjas nepūstų nei į žemę, nei į jūrą, nei į joki medį.* (keturi angelai)

Ir pamačiau kitą angelą, pakylantį nuo rytų, turintį gyvojo Dievo antspaudą; ir jis garsiu balsu šaukė keturiems angelams, kuriems buvo duota kenkti jūrai... žemei... ir jūrai,

sakydamas: „Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol užantspauduosime mūsų Dievo tarnus... (Ne Nuotaką, tarnus, ne sūnus, tarnus. Izraelis visada buvo Dievo tarnas. Bažnyčia yra sūnūs. Suprantate? Per gimimą. Izraelis yra Jo tarnas. Atsekite kiekvienoje vietoje tai visada yra... Abraomas buvo Jo tarnas. Mes nesame tarnai; mes esame vaikai, sūnūs ir dukterys. Taip.) ...mūsų Dievo tarnus jų kaktose“. (Dabar sekite, mūsų Dievo tarnus jų kaktose.)

Ir išgirdau skaičių užantspauduotųjų... (Aš noriu, kad jūs dabar įdėmiai klausytumėte skaitant apie juos.) *...ir buvo užantspauduota šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai iš visų Izraelio vaikų genčių.*

132 Jis juos tobulai įvardina. Taigi, jeigu kartais būtų taip, kad čia sėdi manančių, kad britai yra kilę iš Izraelio, pasiklausykite kaip šioje vietoje tai yra paneigiama. Suprantate?

Iš Judos genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių... (pavadino gentimi) *...Iš Rubeno genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių. Iš Gado genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių.* (Sekite... sekite dabar savo gentį.)

Iš Asero genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių. Iš Neftalio genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių. Iš Manaso genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių.

Iš Simeono genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių. Iš Levio genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių. Iš Isacharo genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių. (Isacharas, spėju, kad taip reikia tarti) *...dvylika tūkstančių.*

Iš Zabulono genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių. Iš Juozapo genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių. Iš visos... Iš Benjamino genties buvo užantspauduota dvylika tūkstančių.

134 Taigi, čia yra dvylika giminių, dvylika tūkstančių kiekvienoje giminėje. Kiek bus dvylika padauginus iš dvylikos? Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Taigi, sekite, jos visos buvo iš Izraelio giminių. Dabar sekite. Po to, čia pasirodo kita grupė. Taigi, Nuotaka jau išėjusi. Mes žinome tai; bet pastebėkite kaip pasirodo šita grupė.

Po to pažiūrėjau, ir štai didžiulė minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų tautybių ir giminių, ir tautų, ir kalbų, stovėjo prieš sostą ir prieš Avinėlių, apsivilkę baltais drabužiais, ir palmės jų rankose;

ir šaukė garsiu balsu, sakydami: „Išgelbėjimas mūsų Dievui, sėdinčiam soste, ir Avinėliui“.

Ir visi tautos... [angelai – Vert.] stovėjo aplink sostą ir aplink vyresnius bei keturis žvėris ir parpuolė prieš sostą veidais žemėn, ir pagarbino Dievą,

sakydami: „Amen! Palaiminimas... šlovė... išmintis... padėka... garbė... jėga... galybė tebūna mūsų Dievui per amžių amžius. Amen.

Ir vienas iš vyresniųjų... (Taigi, čia jis stovi priešais vyresnius, kur mes ir matėme jį visų Antspaudo metu.) ...Ir vienas iš vyresniųjų atsakė, man sakydamas: „Kas yra šitie...“

137 Taigi, Jonas būdamas žydu, atpažino savus žmones. Jis išvydo juos kaip gimines. Ar tai tiesa? Jis atpažino ir įvardino kiekvieną giminę. Bet dabar, kai jis pamatė šiuos, jis kaip ir suglumo. O vyresnysis tai suprato, todėl jis pasakė:

„Kas yra šitie, apsirengę baltais drabužiais? Ir iš kur jie atėjo?“ (Dabar Jonas atsakys)

Ir aš jam tariau: „Pone, tu žinai“. (Jonas jų nepažino. Suprantate? Visų giminių, kalbų ir tautų.) Ir jis man tarė: „Šitie yra tie, kurie išėjo iš didžiojo suspaudimo... (kitais žodžiais tariant, iš didžiojo suspaudimo) ...ir išplovė savo drabužius, ir juos išbaltino Avinėlio kraujyje.

Todėl jie yra prieš Dievo sostą ir tarnauja jam dieną bei naktį jo šventykloje; o jie... sėdintysis soste gyvens tarp jų. Jie nebealks nei nebetrokš; nei saulė... nei saulė jų nebepuls, nei jokia kaitra.

Nes Avinėlis, esantis sosto viduryje, juos ganys ir ves juos prie gyvųjų vandenų šaltinių; ir Dievas nušluostys visas ašaras nuo jų akių“.

141 Dabar mes atveriamė... prieiname prie Antspaudo. Ar jūs pastebėjote, kad jie buvo... Iš pradžių mes matome Izraelį, o po to mes matome apvalytą bažnyčią, ne Nuotaką, o per suspaudimą apvalytą bažnyčią (Suprantate, suprantate?), kuri čia pasirodo, didelis skaičius tikrai nuoširdžių širdžių, kurios išėjo iš... iš didžiojo suspaudimo. Ne Bažnyčia... ji yra išėjusi – Nuotaka. Čia yra bažnyčia.

Taigi, mes atrasime šiek tiek vėliau, kad Jėzus pasakė, jog bus pastatytas sostas ir kaip jie stovės teisme, kiekvienas. Taigi, dabar mes atrandame, kad šie žmonės buvo užantspauduoti Gyvojo Dievo Antspaudu (Ar tai tiesa?), šitie žydai. Kas yra Gyvojo Dievo Antspaudas? Taigi, aš neįvardinu nieko... nenoriu įžeisti nei vieno jausmų, aš tik tai pasakau. Suprantate? Ar jūs žinote, kad dauguma apie tai rašiusių teologų tvirtina, kad šita grupė čia,

Krauju nuplautieji, faktiškai yra Nuotaka? Ar žinojote, kad dauguma teologų taip pat tvirtina, jog šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra Nuotaka? Kas per... Čia kažkas tikrai yra neteisingai... tai neatitinka tiesos, nes čia kažkas yra negerai.

147 Atkreipkite dėmesį, mūsų broliai adventistai sako, kad Dievo Antspaudas, tai yra Šabo Dienos laikymasis (jūs žinote tai); bet aš norėčiau, kad pateiktumėte nors užuomina iš Rašto apie tai ir kad parodytumėte, jog Šabas... arba Šabo dienos laikymasis yra Dievo Antspaudas. Suprantate, tai tėra... kažkas sugalvojo tokį supratimą. Bet jeigu jūs perskaitysite Efeziečiams 4:30, ten yra sakoma: „...neliūdinkite Šventos Dievo Dvasios, kuria esate užantspauduoti iki jūsų... jūsų atpirkimo dienos.“ Taip, pone.

Kai užtarimo darbas yra baigtas ir jūs ateinate... Kristus ateina atpirti Savųjų... Jūs esate užantspauduotas, ne iki kito prabudimo. Kai jūs kartą esate užantspauduojamas Šventąją Dvasia, tai yra užbaigtas darbas reiškiantis, kad Dievas jus priėmė ir nuo to neįmanoma pabėgti. Jūs pasakysite: „Aš turėjau tai ir aš pasitraukiau“. Ne, jūs neturėjote to. Dievas sako, jog tai išlieka iki atpirkimo dienos. Taigi (O... o...)...?... „...iki jūsų atpirkimo dienos“.

151 Atkreipkite dėmesį, kad ten buvo... jie buvo likutis pagal išrinkimą (tie žydai dabar yra), likutis pagal išrinkimą, pirmojo Elijo tarnavimo žydams dienomis, kuomet septyni tūkstančiai tikinčiųjų buvo išsaugoti Dievo ranka. Taigi, ten yra, tame artėjančiame likučio laike, jų laiku bus šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai pagal išrinkimą, kad žinia tuo metu... kad patikėtų žinia, bus šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai.

Taigi, jūs pasakysite: „O, dabar palūkėk minutėlę, broli, aš nieko nežinau apie tą išrinkimą. Na, man neteko apie jį čia perskaityti“. Gerai, tuomet išsiaiškinkime ar tai tiesa, ar ne. Atsiverskime Mato [Evangeliją – Vert.] ir įsigilinkime, ir pažiūrėkime ar galėsime šia tema kurs nors, ką nors surasti. Aš dabar esu įsitikinęs, kad esu teisus. Aš neturiu čia to užsirašęs, bet man tiesiog atėjo mintis. Paimkime pabaigą, 30-oji eilutė, kurią skaitėme praėjusį vakarą, Šeštojo Antspaudo pabaiga 30-oje eilutėje.

153 Dabar perskaitykime ją ir pažiūrėkime prie ko prieisime. 31-oji eilutė (Matote?), jie išvys žmogaus Sūnų ateinantį šlovėje. Taigi, 31-oji eilutė:

Ir jis pasiųs savo angelus su didžiu trimto garsu, ir jie surinks jo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno dangaus galo iki kito.

154 Išrinktieji išeis. Kas tai yra? Ir suspaudimo periodas... Dievas pašauks Savo išrinktuosius ir tai tuo laiku bus žydai, išrinktieji. Biblija apie tai kalba. Paulius apie tai kalba. Pagal išrinkimą ten bus šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai (pagal išrinkimą), kurie patikės žinia, tiesiogiai iš visų milijonų, kurie ten bus.

Elijo pranašystės dienomis Palestinoje jų buvo milijonai ir iš milijonų buvo išgelbėti septyni tūkstančiai. Taigi, pagal išrinkimą milijonai žydų sugrįžta į savo gimtinę (jie tapo tauta), jų ten bus milijonai, bet bus paimti tik šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai išrinktųjų. Jie išgirs Žiniją.

157 Tas pats yra ir pagonių bažnyčioje. Yra Nuotaka ir ji yra išrinktoji, ir jie bus pašaukti pagal išrinkimą. Atkreipkite dėmesį, visa tai yra tobulas Bažnyčios provaizdis, išrinktų

tikinčiųjų; kiti netiki. Jūs galite tai atskirti. Tu pasakai žmogui tiesą ir leidi, kad tai būtų įrodyta Žodžiu ir po to patvirtinta: „Aš netikiu tuo“.

Jūs tiesiog galite... Negaiškite daugiau su tuo laiko. Jėzus pasakė to nedaryti. Pasakė: „Tai yra tiesiog kaip perlų metimas kiaulėms“. Suprantate? Pasakė: „Tiesiog palikite juos ramybėje. Jos apsigręš ir sutryps jus po kojomis“. Jie išsityčios iš jūsų. Tiesiog pasitraukite ir palikite juos, jeigu aklas ves aklą...

160 Neseniai aš nuėjau pas vyrą... Tiksliau, jis atėjo pas mane. Kur tik pajėgė jis visur ginčydamasis prieštaravo Dieviškajam išgydymui. Ir jis atėjo, ir jis tarė: „Aš netikiu tavo Dieviškuoju išgydymu“.

Aš pasakiau: „Na, spėju, kad tai nesuteiktų jokios naudos, nes aš tokio neturiu“. O jis.. aš pasakiau: „Tik Dievas yra tobulas“.

Jis pasakė: „Toks dalykas neegzistuoja“.

Aš pasakiau: „Jau per vėlu taip sakyti, bičiuli. Taip, tu... tu per ilgai uždelsei. Būtum galėjęs ginčytis prieš kelis metus, bet dabar yra kitas amžius: yra milijonai liudininkų. Supranti?“. Aš pasakiau: „Tu... tu pavėlavai, drauge, taip sakydamas“.

Jis pasakė... jis tarė: „Na, aš tuo netikiu. Man nesvarbu, ką tu padarysi“.

Aš pasakiau: „Žinoma. Tu negali“. Suprantate?

Jis pasakė: „Apakink mane“. Pasakė: „Jeigu tu esi... turi Šventą Dvasią kaip Paulius, – pasakė, – apakink mane“.

Aš pasakiau: „Kaip aš galiu tai padaryti, juk tu jau esi aklas?“. Aš pasakiau: „Tavo tėvas apakino tave Tiesos atžvilgiu“. Aš pasakiau: „Tu... tu jau esi aklas“.

O jis pasakė: „Aš nepatikėčiau; Man nesvarbu, ką tu padarytum, kiek įrodymų galėtum pateikti ar panašiai; aš vistiek tuo netikiu“.

Aš pasakiau: „Iš tiesų tai nebuvo skirta netikintiems; tai buvo skirta tik tikintiems“.

168 Kas tai buvo? Suprantate, jūs tuojau pat žinote, kad ten nėra išrinkimo. Tiesiog daugiau negaiškite su tuo laiko. Jėzus taip padarė. Jis pasakė: „Palikite juos ramybėje. Jeigu aklas veda aklą, ar jie abu neįkris į duobę?“. Bet kai Jis atėjo pas paprastą prostitutę, įsižiebė ugnis. Kas tai buvo? Ten slypėjo išrinkta sėkla (Suprantate?), kuri tuojau pat tai atpažino.

Kai Tai atėjo pas Petrą, ten slypėjo ta išrinktoji sėkla, suprantate, ir jie tai pamatė: „Ir visi, kuriuos Tėvas Man davė... davė (būtamasis laikas), jie ateis. Jie ateis pas Mane“. O tai bent, man tai patinka. Taip, pone. Atkreipkite dėmesį, tikintieji tuo tiki. Netikintieji negali tuo patikėti. Todėl dabar, jeigu kas nors nori ginčytis dėl gyvatės sėklos ir kitų dalykų, ir jūs bandote jiems tai paaiškinti, o jie to neklauso, tiesiog atsitraukite. Palikite juos ramybėje. Suprantate, Dievas nesiginčija, taip pat to nedaro Jo vaikai. Suprantate, suprantate?

171 Atkreipkite dėmesį, Dievo šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai išrinktųjų žydų žvėriui nenusilenks, jo denominaciškumui, statuloms ar niekam kitam. Nors jų tauta tuo laiku yra sąjungoje su tuo, Izraelis turi sudaręs susitarimą, bet čia yra šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai tų, kurie to nepadarys. Tai yra išrinktieji.

Tas pats dalykas yra dabar čia pagonių bažnyčioje. Tai yra išrinktoji grupė. Jūs negalite jų įtraukti į tokius reikalus. Jie tuo netikės. Ne, pone. Kartą juos apšvietė šviesa, tai viską tuomet išsprendžia. Jie mato... mato kaip tai vyksta ir po to pamato kaip tai yra patvirtinama ir įrodoma, ir štai taip, ir jie žvelgia į Bibliją ir mato, kad Žodis tiesiog eina... O, jūs... jūs daugiau nesivarginkite su jais, nes jie tuo tiki. Tai viskas. Tai viskas. Nors jie negali to paaiškinti, bet jie žino, kad tai priėmė. Aš... Kaip aš sakau: „Yra daug dalykų, kurių negaliu paaiškinti, bet aš... aš vistiek žinau, kad jie yra tikri“. Suprantate?

173 Gerai. Tas laikas buvo tarp Šeštojo ir Septintojo Antspaudo, kai Jis pašaukia šiuos žmones, tai yra pasakyta Jėzaus Mato 24-ame skyriuje ir 31-oje eilutėje, kurią mes neseniai perskaitėme. Suprantate? Čia yra trimitai, arba du liudytojai iš... Kai trimitai skamba, yra trimitas tų dviejų liudytojų iš malonės periodo skirtu žydams. Vienas trimitas nuskamba; atkreipkite dėmesį, nuskamba vienas trimitas. Jis pasakė: „Ir sutrimituos trimitu“. Taigi, atkreipkite dėmesį štai čia: 31-oji.

Ir jis pasiųs savo angelus... (ne vieną, matote, du) ...su didžiu trimito garsu...

Kas tai yra? Kai Dievas pasiruošia kalbėti, pasigirsta trimito garsas. Tai visada yra Jo balsas kviečiantis į mūšį. Suprantate? Dievas kalba. Šie angelai pasirodys skambant trimitui.

Ir atkreipkite dėmesį į paskutinio angelo žinią, skamba trimitas: pirmojo angelo žinia, skamba trimitas; antrojo angelo, nuskambėjo trimitas, kai jis tai siuntė.

175 Atkreipkite dėmesį, bet kai buvo paskelbti Antspaudai, jie visi buvo viename didingame dalyke tam, kad pašauktų žmonių grupę. Ten nuskambėjo vienas trimitas ir Septyni Antspaudai buvo nuplėšti.

Atkreipkite dėmesį, surenka Savo išrinktuosius žydus iš keturių dangaus pusių... Jis paminėjo šešis Antspaudus, kaip mes pamatėme, bet nepaminėjo Septintojo Antspaudo. Čia Jis nieko nepasakė apie Septintąjį Antspaudą. Suprantate, iš karto 32-oje eilutėje pereina prie palyginimų apie išrinktųjų žydų pašaukimo laiką.

179 Dabar sekite čia. Suprantate? Ir jis pasiųs savo angelus su didžiu trimito garsu, ir jie surinks jo išrinktuosius iš keturių dangaus galų... Taigi, Jis pradeda. Matote, čia Jis nepasako nieko apie Septintąjį Antspaudą. Suprantate? Jis kalbėjo apie Šeštąjį Antspaudą: Pirmąjį, Antrąjį, Trečiąjį, Ketvirtąjį, Penktąjį ir Šeštąjį, bet atkreipkite dėmesį...

Dabar pasimokykite palyginimo iš figmedžio: kai jo šaka jau minkšta ir išleidžia lapus, jūs žinote, kad vasara arti;

taip pat ir jūs, kai matysite visa tai, žinokite, kad tai arti, prie durų.

182 Tas paskutinis... tas klausimas, kurį jie uždavė Jam: „Ir koks bus pasaulio pabaigos ženklas?“. Kai jūs pamatysite tuos žydus... Kai pamatysite kaip vyksta tie kiti dalykai, jūs žinosite, kas vyksta. Taigi, kai pamatysite tuos žydus... Kalbėjo žydams...

Dabar sekite. Kokiai žmonių grupei Jis kalbėjo? Pagonių? Žydų, žydų. Suprantate? Taigi Jis pasakė: „Jūs būsite visų tautų nekenčiami dėl Mano Vardo,“ – ir panašiai... Taigi, kai Jis pasakė... Jūs matysite, kai tie žydai pradės išleisti savo lapus štai ten, kai tas Izraelis pradės sugrįžti, sugrįš į savo šalį, kai jie bus ten, Bažnyčia bus pasiruošusi paėmimui, ir bus likę tik trys su puse metų iki senojo pasaulio pabaigos, ir jis pasiners į sumaištį, ir prasidės Tūkstantmetis naujai... naujai žemei. Pasakė: „...kad tai arti, prie durų“.

185 Taigi, vienas tūkstantis metų žemėje, Dievui yra tik viena diena. O trys su puse metų, kiek tai būtų? Tik kažkiek sekundžių Dievo laiku. Dėl to Jis pasakė: „Tai yra arti, prie durų“. „Iš tiesų sakau jums: ši karta nepraeis (su ja nebus baigta, šiais žmonėmis), kol visa tai išsipildys.“ Kas? Kas nepraeis? Jie visada stengėsi išžudyti žydus žemėje. Jiems niekada nepasiseks tai padaryti.

Bet atkreipkite dėmesį, būtent ta žydų karta, kuri pamatys sugrįžimą į Palestiną, ta karta išvys kaip pildysis šie dalykai. Ir vien tik per paskutinius du metus ji visiškai tapo tauta, turi savo valiutą ir viską. Štai ji.

188 Dabar prie ko mes priėjome, draugai? Antspaudai ir viskas atsidengia, dabar mes matome tai čia šiame tarpe. Štai taip. Ar matote, kur mes esame? Aš viliuosi, kad jūs tai suprantate. Aš neįgijau jokio išsilavinimo. Bet aš žinau apie ką kalbu, galbūt aš negaliu paaiškinti... paaiškinti taip, kad jūs suprastumėte. Tačiau aš viliuosi, kad Dievas paims supainiotus žodžius ir teisingai juos sudėlios (Suprantate?), ir parodys jums, ką tai reiškia, nes tai yra... mes stovime prie durų. Mes esame čia tuo laiku.

Dabar atkreipkite dėmesį. Suprantate, dabar iš karto Jis atsigręžia į tuos žydus ir... Jis pasako, kas įvyks pabaigos laike. Mes žinome, kad netgi... Mes dabar žinome; mes puikiai žinome, kad giminės yra išsibarsčiusios. Jie buvo išsibarstę du su puse tūkstančių metų. Jiems buvo pranašauta, kad juos išsklaidys keturi vėjai. Ar jūs žinojote tai? Mes žinome tai. Žinoma, mums nereikia prie to sugrįžti ir atsiversti... šią vietą, nes aš čia turiu kažką labai svarbaus, ką noriu jums parodyti prieš jums pavargstant ir prieš man pavargstant.

192 Atkreipkite dėmesį, mes žinome, kad netgi kiekviena giminė... kuri yra, giminių chronologija, ar kaip jūs tai be pavadinsite, ar geologija, ar... Giminių padėtys nėra išlikusios. Jos yra visur išsibarsčiusios. Žydai, kurie sugrįžta į Jeruzalę nėra... Jie net nežino savo giminės. Jie daugiau neturi savo giminių vėliavų ir kito. Viskas, ką jie žino yra tai, kad jie yra žydai. Jiems buvo išpranašauta, kad jie tokie bus labai seniai.

Taigi, jų knygos buvo sunaikintos. Jie nežino... Jie sako: „Iš kokios tu giminės?“

„Aš nežinau“.

„Kokia giminė...“.

„Aš nežinau“. Vienas iš Benjamino, kitas iš kitos, trečias iš trečios. Jie nežino iš kurios jie yra. Jų knygos buvo sunaikintos karų metu ir du su puse tūkstančių metų... Viskas, ką jie žino – jie yra žydai. Tai viskas. Todėl jie žino, kad sugrįžo į savo tėvynę. Vis tik jie... Atkreipkite dėmesį, jie nežino savo giminės, bet Dievas žino. Man tai tiesiog patinka. Žinote, Jis netgi yra pasakęs, kad kiekvienas plaukas ant jūsų galvos yra suskaičiuotas. Hm.

Atkreipkite dėmesį, Jis nieko nepraras. „Aš ir vėl jį prikelsiu paskutinę dieną“. Nors jie prarado savo... savo... savo giminių vėliavas ir savo... kas yra kas ir ar jie priklauso vienai ar kitai... Jie nežino, ar jie yra iš Benjamino, ar jie yra iš Rubeno, ar... ar Isacharo, ar iš kur jie yra. Bet vistiek Dievas juos ten pašaukia.

197 Dabar atkreipkite dėmesį, Apreiškimo 7 mes skaitome štai ką: dvylika tūkstančių iš kiekvienos giminės. Iš išrinktųjų, iš jų visų ten yra dvylika tūkstančių iš kiekvienos giminės, kuri yra išrinkta ir yra paminėta štai čia pagal tvarką. O, tai bent. Kokios jos yra? Jos yra surikiuotos pagal giminių tvarką. Dabar nėra, bet bus. Jos yra surikiuotos pagal giminių tvarką. O kas bus jose pagal giminių tvarką? Ne įprasti žydai; ne, bet tik išrinktieji, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai bus surinkti pagal giminių tvarką.

O, tai bent. Kaip aš norėčiau jums tai parodyti. Mes nesigilinsime į tai, bet tai yra tiksliai tai, kokia Bažnyčia turi būti: tiksliai tvarkoje.

199 Taigi, aš noriu, kad jūs labai įdėmiai sektumėte ir minutėlę skaitytumėte kartu su manimi. Taigi, čia yra kažkas, ko galbūt jūs niekada nesate pastebėję... kas yra susiję su giminių pašaukimu. Aš neseniai buvau jums sakęs perskaityti Apreiškimo 7. Skaitykite kartu su manimi ir sekite tas gimines. Apreiškimo 7 trūksta Dano ir Efraimo ir jie nėra įskaičiuoti į jų tarpą. Ar jūs pastebėjote tai? Juozapas ir Levis užėmė jų vietą. Ar jūs pastebėjote tai? Dano ir Efraimo ten nėra. Ne, pone. Bet Juozapas ir Levis užėmė vietą... vietą Dano ir Efraimo. Kodėl? Jie... Niekada nepamirštantis Dievas prisimena kiekvieną Savo Žodžio pažadą. (O, norėčiau apie tai pamokslauti. Suprantate?) Dievas nieko nepamiršta, nors taip ir atrodytų.

Kaip Jis pasakė Mozei, Izraelis buvo ten keturis šimtus metų, tuo metu jie turėjo išeiti. Jis pasakė Abraomui, kad jo sėkla laikinai apsigyvens svetimoje šalyje keturiems šimtams metų, po to Jis išves juos galinga ranka. Tačiau po to Jis pasakė Mozei: „Aš prisiminiau Savo pažadą ir Aš atėjau, kad išpildyčiau, ką pasakiau“. Dievas nepamiršta. Jis nepamiršta Savo prakeiksmų, tuo labiau Jis nepamiršta Savo palaiminimų. Bet su kiekvienu pažadu, kurį Jis davė, Jis pasilieka su juo. Štai, kodėl jų čia trūksta.

203 Dabar, jeigu seksite. Dabar skaitome... Aš noriu, kad jūs dabar skaitytumėte su manimi. Atsiverskite Pakartoto Įstatymo 20... 29-ąją eilutę... 29-ąjį skyrių, tiksliau. Ten yra priežastis dėl kurios šių giminių ten nėra. Visi dalykai turi priežastį. Pakartoto Įstatymo, mes norime atsiversti 29-ąjį skyrių iš Pakartoto Įstatymo. Dabar tegul Viešpats mums padės suprasti. Taigi, pradėsime 16-ąją eilutę iš Pakartoto Įstatymo 29-ojo skyriaus. Dabar pasiklausykite, kalba Mozė.

...nes jūs žinote, kaip gyvenome Egipto šalyje; ir kaip perėjome per tautas, kurias jūs perėjote;

ir matėte jų bjaurystes ir jų status, medį ir akmenį, sidabrą ir auksą, kurie buvo tarp jų;
(Kiekvienas nešėsi po nedaug... mažą statulėlę Šv. Sesilijos. Jūs žinote, kažką panašaus. Suprantate?).

kad... (Klausykite.) ...kad nebūtų tarp jūsų vyro ar moters, ar šeimos, ar genties, kurio širdis šią dieną nusigręžtų nuo Viešpaties, mūsų Dievo, jog nueitų ir tarnautų šitų tautų dievams; kad nebūtų tarp jūsų šaknies, duodančios tūlžį ir metėlę;

ir įvyks, kad išgirdęs šito prakeikimo žodžius jis laimins save širdyje, sakydamas: 'Aš turėsiu ramybę, nors ir vaikštau pagal savo širdies sumanymus'...

205 Suprantate, žmonės sako: „O, jis laimina save“. Jūs žinote, pasidaro mažą kryželį ar kažką panašaus, kaip jie tai dabar daro (Suprantate?), tas pats dalykas. Suprantate? Ir... Suprantate, tai yra pagonių bruožas (Suprantate?), tai... tai yra pagonys. „...jis laimins save širdyje, savo sumanymuose, savo prote.“

Pridėdamas girtuokliavimą prie troškulio. (Tiesiog gers, sakys: „Nėra jokio skirtumo, tol kol jūs einate į bažnyčią, su jumis viskas yra gerai. Tuomet...).

Viešpats jo nesigailės, bet tada Viešpaties pyktis ir jo pavydas rūks prieš tą žmogų, ir visi prakeikimai, užrašyti šitoje knygoje... (Neatimkite nei vieno žodžio iš To ir nepridėkite nei vieno prie To. Suprantate?) ...užguls jį, ir Viešpats išdildys jo... išdildys jo vardą iš po dangaus. (Tai yra dar jam būnant žemėje. Suprantate?) ...iš po dangaus.

Ir Viešpats jį atskirs dėl pikto iš visų Izraelio genčių pagal visus sandoros prakeikimus, užrašytus šitoje įstatymo knygoje;

208 Todėl, jeigu kuris nors žmogus tarnaus stabui ar turės pas save stabą, ar laimins save savo paties, savo proto sumanymuose ir tarnaus stabams, Dievas pasakė: „Vyras, moteris, šeima, ar giminė, jo vardas bus visiškai išdildytas iš žmonių tarpo“. Taigi, ar tai tiesa? Ir dar kaip tiesa. Stabmeldystė prieš daug metų bažnyčioje padarė tą patį, ką ir daro šiandien.

O dabar, atkreipkite dėmesį. Sekite kaip antikristas bandė padaryti atsakomąjį žingsnį. Kas iš jūsų žino, kad velnias mėgdžioja... mėgdžioja... pamėgdžioja ir atkartoja remdamasis Dievo dalykais? Kas yra... kas yra nuodėmė? Tai yra iškreiptas teisingas dalykas. Kas yra melas? Tai yra klaidingai išaiškinta tiesa. Kas yra svetimavimas? Tai yra teisingas aktas, teisėtas aktas, bet klaidingai atliktas. Suprantate?

211 Taigi, bandant tai padaryti, ištrinti vardą, ar jūs pastebėjote bažnyčios periode, kad tas pats žvėris, kuris tarnauja negyvų žmonių atvaizdams ir panašiai, bandė ištrinti Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardą ir suteikti titulus kaip Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios. Tas pats dalykas su už to slėpėjusiu prakeiksmu. Danas ir Efraimas pasielgė taip pat Izraelyje karaliaujant veidmainiui karaliui, apsimetėliui, Jeroboamui.

Taigi, atkreipkite dėmesį į Pirmos Karalių 12-ąjį skyrių. Aš žinau, kad mes... Šitai man... tai... tai... tai padeda pamatą, kuriuo galime remtis, tai, ką matome. Pirmoji Karalių, aš noriu atsiversti 12-ąjį skyrių, nuo 25-os iki 30-os eilutės.

Tada Jeroboamas pastatė Šechemą Efraimo kalne ir ten apsigyveno; ir iš ten išėjęs, pastatė Penuelį. Ir Jeroboamas tarė savo širdyje... (Ar matote jo širdies sumanymą?) „Dabar karalystė sugrįš Dovydo namams... (Jis išsigando, matote, nes žmonės išeis.)

Jei šita tauta eis aukštyn atlikti aukos Viešpaties namuose Jeruzalėje, tada šitos tautos širdis sugrįš pas jų viešpatį, tai yra pas Judos karalių Rehoboamą, ir jie nužudys mane, ir sugrįš pas Judos karalių... karalių Rehoboamą“.

Dėl to pasitarė karalius ir padarė du aukso veršius, ir jiems tarė: „Jums yra per daug eiti aukštyn į Jeruzalę; štai Izraeli, tavo dievai, kurie tave išvedė aukštyn iš Egipto šalies“.

Ir jis pastatė vieną Bet-Elyje, o kitą jis pastatė Dane.

Ir tas dalykas tapo nuodėme; nes tauta ėjo garbinti priešais vieną jų, būtent iki Dano.

214 Suprantate? Efraimas Bet-Elyje ir Danas; ir jie pastatė stabus, ir šitie išėjo jų garbinti. O čia mes beveik prieiname tiesiai prie Tūkstantmečio periodo ir Dievas vis dar prisimena tą nuodėmę. Jie net nėra įskaičiuojami čia. Amen. Šlovė. Tiesiog taip užtikrintai kaip Jis prisimena kiekvieną gerą pažadą, Jis prisimena kiekvieną blogą taip pat. Tiesiog nepamirškite, kai... Dėl šios priežasties, aš manau, draugai; Aš visada stengiausi išlikti su šiuo Žodžiu nesvarbu kaip keistai tai atrodytų.

Suprantate, taigi, apie tai jie anuomet nepagalvojo. Jie anuomet apie tai nepagalvojo. Jie manė: „Na, mes praslydome pro pirštus“. Gerai, bet štai čia jie yra šiame prasidedančiame Tūkstantmečio periode, kai jų vardai ir giminės yra iš to ištrintos, nes jie tarnavo stabams, kuriuos Dievas prakeikė. Ar Jis nepasakė, kad Jis nekentė Nikolaitų ir Jezabelės? Laikykitės nuo jų atokiai. Ar Jis nepasakė, kad Jis nužudys Jezabelės dukteris, nužudydamas mirtimi, kuri yra amžinas atskyrimas nuo Jo Akivaizdos? Visiškai jais nepasitikėkite. Bėkite nuo jų. Todėl Dievas prisimena.

220 Atkreipkite dėmesį. Bet ar jūs pastebėjote ten jie turėjo būti ištrinti? Kodėl? Tada po dangumi nebuvo tiesioginės aukos, kuri būtų galėjusi suteikti jam Šventąją Dvasią, kad pamatytų šiuos dalykus, bet jis vistiek tai padarė savo savanaudiškame prote. Bet Ezechielis savo regėjime apie Tūkstantmetį, jis vėl juos išvydo tobuloje tvarkoje: Ezechielio, jeigu norite apie tai perskaityti. Tiesiog užsirašykite ir jūs galėsite tai perskaityti, kad sutaupytume laiko. Ezechielio 48:1-7, taip pat perskaitykite nuo 23 iki 29. Ezechielis išvydo kiekvieną giminę tiksliai pagal tvarką.

222 Gerai. Ir taip pat Apreiškimo 14, Jonas juos vėl pamatė pagal giminių tvarką. Tai tiesa. Kiekviena giminė savo vietoje. Kas įvyko? Jūs prisimenate jis pasakė: „Po dangumis,“ – kad jo vardas bus išdildytas iš giminių. Tol kol jis buvo po dangumis, jo daugiau nebus, bet šitie šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra štai čia pagal giminių tvarką. Tai tiesa. Bet suprantate jie buvo apakinti; jie turėjo tik jaučių ir ožių auką. Suprantate?

Taigi, atkreipkite dėmesį, Jis ištrinė juos po dangumis. Bet su pagonimis Šventosios Dvasios dienomis, jūsų vardas yra visiškai pašalinamas iš Gyvenimo Knygos ir daugiau niekada nebus atleidimo nei šiame pasaulyje, nei ateisiančiame pasaulyje. Ar tai tiesa?

Taigi, štai kur mes stovime. Izraelis po ožių, avių... jie... jie turėjo vietą, tol, kol jie buvo čia žemėje, jų giminių trūko. Jos niekada negalėjo būti įskaitytos.

225 Taigi, visos... Kai Jis pašaukė jas štai ten, šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, jų trūko. Tai tiesa. Jos ten net nebuvo įskaiciuotos. Ir Juozapas ir Levis yra patalpinti į Dano ir Efraimo vietą. Taigi, jūs galite į tai čia pažiūrėti; štai čia, tai yra priešais jus. Suprantate? O čia yra Dievo pažadas duotas anuomet prieš šimtus, šimtus metų iki to.

Taigi, kas nutiko? Jie buvo apvalyti siaubingo suspaudimo laiko periode. Taigi, jeigu Dievas ketina apvalyti tą... tą mergelę, kuri buvo gera moteris, bet jai tiesiog nepavyko įsipilti aliejaus į savo žibintus ir Jis ketina apvalyti ją persekiojimo metu, Jis atveda tas gimines būtent į tą pačią vietą, ir apvalo juos suspaudimo periodo laiku, nes tai yra apvalymas; tai yra teismas. Bet suprantate, jie, po to...

227 Pažvelkite čia. Čia, po Izraelio apvalymo, pasirodo šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai ir čia taip pat pasirodo... Miegojusi mergelė pasirodo apvalyta ir dėvinti baltus drabužius. Suprantate? Kaip tobulai, kaip tai yra gražu.

Tiesiog kaip Jokūbas bėdos metu... Suprantate? Jie... Jokūbas bėdos metu, jis pasielgė neteisingai, tačiau jis praėjo per apvalymo laiką, nes jis nusižengė savo broliui, Ezavui. Suprantate? Jis apgavo tam, kad gautų pirmagimystę. Bet jis praėjo apvalymą prieš galėdamas gauti savo vardo perkeitimą iš Jokūbo į Izraelį, o tai buvo šiandieninės Dievo santvarkos provaizdis.

229 Taigi, mes dabar pereisime prie 8-osios eilutės... arba 1-osios eilutės, turėjau omenyje, 8-ojo skyriaus, Apreiškimo 8:1. (Aš žinau, kad jūs esate pavargę. Dabar pasistenkite pasiklaudyti nors kelias minutes. Ir, dangaus Dieve, padėk mums, tokia yra mano malda).

Mes turime nepamiršti, kad šis Septintasis Antspaudas reiškia visų dalykų laiko pabaigą. Tai tiesa. Dalykai užrašyti Septynių Antspaudų Knygoje (užantspauduotas atpirkimo planas prieš pasaulio sutvėrimą), kiekviena dalelė pasibaigia. Tai yra pabaiga; tai yra kenčiančio pasaulio pabaiga. Tai yra pabaiga kenčiančios gamtos. Tai yra visko pabaiga. Tame yra trimitų pabaiga. Tai yra dubenų pabaiga. Tai yra žemės pabaiga. Tai yra... Tai yra netgi laiko pabaiga. Laikas išsenka; Taip pasakyta Biblijoje.

Mato 7-asis skyrius... Aš turiu omenyje Apreiškimo 7-asis sky... 10-asis skyrius ir.... nuo 1 iki 7 eilutės. Laikas pasibaigia. Angelas pasakė: „...laiko daugiau nebebus,“ – kai tai... to didžiojo įvykio išsipildymo dienomis. Tuo laiku viskas pasibaigia, pabaiga... šio... šio Septintojo Antspaudų pabaigoje.

233 Atkreipkite dėmesį, tai yra bažnyčios periodo pabaiga. Tai yra... Septynių Antspaudų pabaiga. Tai yra trimitų pabaiga. Tai yra dubenų pabaiga ir netgi pasibaigia Tūkstantmečio įžanga; tai yra Septintajame Antspaude.

Tai yra tiesiog kaip fejerverko paleidimas į orą ir ta raketa ten sprogs ir iš jos išlekia į viršų, tada dar kartą sprogs. Ji išleidžia penkias žvaigždes. Viena iš tų žvaigždžių sprogs ir iš jos išlekia kitos penkios; ir tada viena iš tų žvaigždžių sprogs, iš jos išlekia dar penkios (suprantate?); ir išblėsta. Taip yra su Septintuoju Antspaudu; tai tiesiog užbaigia pasaulio

laiką. Tai užbaigia to dalyko laiką. Tam dalykui tai reiškia laiką. Tai užbaigia kito dalyko laiką. Tai užbaigia laiką... Viskas tiesiog pasibaigė ties tuo Septintuoju Antspaudu.

236 Taigi, kaip Jis ketina tai padaryti? Mes to nežinome, ar ne? Mes nežinome. Tai yra laikas visiems tiems dalykams ir Tūkstantmečio pradžia.

Atkreipkite dėmesį, šio Antspaudu nuplėšimas buvo toks didingas, kad dangus pusei valandos buvo nutildytas. Taigi, kaip tai didinga? Kas tai yra? Jis buvo nutildytas: dangus. Pusę valandos niekas net nesukrutėjo.

Taigi, pusę valandos galbūt nėra daug, jeigu gerai leidžiate laiką, bet laukime tarp mirties ir gyvenimo, tai atrodė kaip Tūkstantmetis. Tai buvo taip didinga, kad Jėzus net to nepaminėjo: nei vienas kitas. Jonas net negalėjo apie tai užrašyti. Ne, jam čia buvo uždrausta rašyti. Suprantate, čia yra tik... Jis tiesiog... Jis neužrašė, bet ten tiesiog yra tyla.

241 Ir dvidešimt keturi vyresnieji, kurie ten stovėjo priešais Dievą grodami savo arfomis, jie liovėsi groti. Angelai danguje nustojo giedoti. Pagalvokite, šventi cherubai ir serafai, kuriuos Izaijas matė šventykloje su šešiomis poromis... ar trejomis sparnų poromis, trys ant... du dengė jo veidą ir du dengė jo kojas, ir plasnojantys. Ir jie dieną naktį yra priešais Dievą, sakydami: „Šventas, šventas, šventas yra Visagalis Viešpats Dievas“. Ir netgi jiems įžengus, atėjus į šventyklą, šventyklos stulpai sujudėjo jų... jų akivaizdoje. Ir šie šventi serafai nutilo. Angelai nustojo giedoti. Ak! Plasnojo Dievo Akivaizdoje giedodami: „Šventas, šventas, šventas...“ – jie nutilo.

Jokio angelų giedojimo, jokio šlovinimo, jokio... jokio tarnavimo prie aukuro, visiškai nieko. Ten buvo tyla, nutilo, mirtina tyla trukusi pusę valandos. Visa dangaus kariuomenė tylėjo šią pusę valandos, kai ši Septintojo Antspaudu paslaptis esanti Atpirkimo Knygoje, buvo atidengta. Pagalvokite apie tai; bet tai yra atidengta. Avinėlis tai nuplėšia. Ar žinote ką? Jiems tai sukėlė pagarbnią baimę, aš manau. Jie nežinojo. Tai įvyko ten; jie tiesiog sustojo. Kodėl? Kas tai yra?

245 Dabar nei vienas iš mūsų nežino; bet aš... bet aš ketinu jums pasakyti savo... savo apreiškimą apie tai. Ir taigi, aš nesu linkęs būti fanatiškas. Jeigu esu, tuomet aš apie tai nežinau. Suprantate? Aš... aš nesu linkęs į tokius dalykus kaip kliedėjimas ar lengvabūdiškumas, ir išsigalvojimus. Aš esu pasakęs dalykus, kurie galbūt kai kuriems žmonėms pasirodė keisti, bet kai po to ateina Dievas ir patvirtina tai, ir pasako, kad tai yra Tiesa, tada tai yra Dievo Žodis. Iš tos pusės, tai gali atrodyti keista. Suprantate?

O dabar taip užtikrintai kaip aš stoviu šį vakarą ant pakylės, aš gavau apreiškimą, kuris apreiškė... Jis susideda iš trijų dalių. Tai... Aš kalbėsiu jums, su Dievo pagalba, apie jo dalį. Ir po to jūs... Pradėkime nuo pirmos dalies. Štai koks yra apreiškimas, nuo kurio pradėsime... Aš noriu jums pasakyti, kas Tai yra. Nutinka štai kas, tie septyni griautiniai, kuriuos jis išgirdo griautinti ir jam buvo uždrausta rašyti – paslaptis slypi po tais septyniais, einančiais iš eilės, sugriaudėjusiais griautiniais.

249 Taigi, o kodėl? Įrodykite tai. Kodėl? Tai yra paslaptis, kurios niekas nežino. Jonui buvo uždrausta apie tai rašyti, netgi, netgi rašyti apie tai simbolio pavidalu. Kodėl? Štai kodėl ten nebuvo jokio aktyvaus... veiksmo danguje; tai būtų galėję išduoti paslaptį. Ar jūs dabar

suprantate tai? Jeigu tai yra taip didinga, kad tai privalo būti įtraukta, nes tai turės įvykti, tačiau kai tie septyni griaustiniai...

Taigi, atkreipkite dėmesį, kai pasirodė septyni angelai, kad sutrimituotų savo trimitais, ten pasigirdo vienas griausmas. Kai Izraelis buvo surinktas, ten buvo trimitas. Kai laiko daugiau nebebus, paskutinis trimitas... Vienas griausmas, bet čia yra septyni, tiesioginiai griaustiniai vienas paskui kitą: pirmas, antras, trečias, ketvirtas, penktas, šeštas, septintas – tas tobulas skaičius. Septyni griaustiniai iš eilės, neprabilo... sudarė tik... tik vienas, du, trys, keturi, penki, šeši, septyni, tiksliai. Dangūs negalėjo to užrašyti. Dangūs negali apie tai žinoti, niekas kitas, nes niekas nevyko. Tai yra poilsio laikas. Tai buvo taip didinga, kad tai yra paslaptis ir angelams. Taigi, kodėl?

Jeigu šėtonas gali tai sužinoti, jis galėtų padaryti didelę žalą. Yra vienas dalykas, kurio jis nežino. Taigi, jis gali išaiškinti ką tik tai panorės ir pamėgdžioti bet kurią dovaną (aš viliuosi, kad jūs mokotės), bet šito žinoti jis negali. Tai net nėra užrašyta Žodyje. Tai yra visiška paslaptis. Angelai, visi užsičiaupė. Jeigu jie būtų nors krustelėję tai būtų galėję kažką išduoti, todėl jie tiesiog nutilo, nustojo groti arfomis; viskas sustojo. O...

255 Septyni – tobulas Dievo skaičius, Septyni [Brolis Branhamas šešis kartus beldžia į sakyklą – Red.] tiesiog vienas paskui kitą. Septyni griaustiniai iš karto prabilo kartu lyg norėdami kažką išaiškinti. Atkreipkite dėmesį, tuo metu Jonas pradėjo rašyti ir Jis pasakė: „Nerašyk to“. Jėzus niekada apie tai nekalbėjo. Jonas negalėjo to užrašyti. Angelai nieko apie tai nežino.

Kas tai yra? Tai yra tai, ką Jėzus pasakė, kad net dangaus angelai nieko apie tai nežinojo. Suprantate, suprantate? Jis pats to nežinojo, tik Dievas galėjo tai žinoti, bet Jis pasakė mums, kad kai mes pradėsime matyti tuos ženklus... (Ar dabar pradėdate suprasti? Gerai.) Atkreipkite dėmesį, mes galime matyti tuos ženklus. Suprantate? Jeigu šėtonas galėtų tai sužinoti...

258 Jeigu, jūs norite, kad kas nors įvyktų... Taigi, tokia yra mano nuomonė. Jeigu aš ketinu kažką padaryti, aš puikiai žinau, kad niekam apie tai nereikia sakyti. Ne dėl to, kad tas žmogus kažkam papasakos, bet dėl to kad šėtonas tai išgirs. Suprantate? Jis negali prie to prieiti mano širdyje tol, kol Dievas laiko ją pripildytą Šventąja Dvasia, todėl tai išlieka tarp manęs ir Dievo. Suprantate? Jis nieko apie tai nežino tol, kol jūs neištariate to, tada jis išgirsta tai.

Ir aš mėginau... Pasakydavau žmonėms, kad ketinu padaryti tam tikrą dalyką ir pastebėdavau kaip velnias įkišdavo pagalį į kiekvieną ratą į kurį tik galėdavo (Suprantate?), kad pralenktų mane. Bet jeigu aš galiu gauti apreiškimą iš Dievo ir tiesiog nieko nesakyti apie jį, tuomet tai yra visiškai kitaip.

Atminkite, šėtonas bandys pamėgdžioti. Jis bandys pamėgdžioti viską, ką darys Bažnyčia. Jis bandė tai padaryti. Mes pastebėjome tai per antikristą; bet šio vieno dalyko jis negali pamėgdžioti. Šio nebus galima pamėgdžioti (Suprantate?), nes jis nežino, kas tai yra. Jam tai yra neįmanoma žinoti. Tai yra Trečiasis Patraukimas. Jis tiesiog nieko apie tai nenutuokia. Suprantate? Jis nesupranta to.

261 [Brolis Branhamas paprašė šioje vietoje sustabdyti įrašą. Jis pridėjo kitokią įrašo pabaigą, kurią įrašė pirmadienio rytą, kuri prasideda nuo 376 paragrafo – Red.] Bet po tuo slypi paslaptis. Tebūna garbė Dievui aukštybėse. Visą likusį gyvenimą aš negalėsiu mąstyti taip, kaip anksčiau, kai aš matau...

Taigi, aš nežinau ką... Aš žinau, koks yra kitas žingsnis ten, bet aš nežinau kas, kaip jį išaiškinti. Tai ilgai neužtruks. Čia turiu užsirašęs, kai tai nutiko... jeigu galite iš ten matyti: „SUSTOK! Toliau šios vietos netęsk“.

Aš nesu linkęs į fanatiškumą. Aš tik sakau jums tiesą. Bet jūs prisimenate tą mažą batelį, apie kurį visada stengiausi paaiškinti, apie sielos padėtį šalia to ir to, ir apie vidinę sąžinę ir visus panašius dalykus dėl ko prasidėjo daugybė pamėgdžiojimų. Kaip reikės paimti už rankos ir laikyti žmonių ranką ir prasidės vibracijos, kiekvienas pradėjo rankoje jausti vibraciją. Bet jūs prisimenate, kai Jis mane ten pakėlė ir tarė: „Tai yra tas Trečiasis Patraukimas ir niekas apie jį nežinos“. Ar pamenate tai? Regėjimai niekada nenuvilia. Jie yra absoliuti tiesa.

264 Taigi, atkreipkite dėmesį, ar prisimenate regėjimą apie plejadą? Čarli, aš... Štai kur tu. Kažkas vyksta, aš jums sakiau, šią savaitę, kad jūs... Tai supo jus iš visų pusių, bet man įdomu ar jūs tai pastebėjote. Ar prisimenate plejadą regėjime apie angelus, kai aš iš čia išvykau į Arizoną? Ar prisimenate: „Ponai, kiek valandų?“. Ar pamenate tai?

Atkreipkite dėmesį, ten buvo tik vienas didelis griaustinio trenksmas ir pasirodė septyni Angelai. Ar tai tiesa? Vienas griaustinio trenksmas, pasirodė septyni Angelai.

Ir mačiau, kai Avinėlis atvėrė vieną iš Antspaudų, ir išgirdau tarsi griaustinio garsą, vieną iš keturių žvėrių sakant: „Ateik ir žiūrėk“.

Atkreipkite dėmesį, vienas griaustinis, septynios žinios, kurios buvo užantspauduotos ir negalėjo būti atidengtos iki paskutiniosios dienos, šiame periode. Ar suprantate, ką turiu omenyje?

268 Taigi, ar jūs pastebėjote paslaptingas šios savaitės dalis? Štai kas tai yra. Štai kas tai buvo. Tai buvo ne žmogiška būtybė, ne žmogus; tai buvo Viešpaties Angelai. Atkreipkite dėmesį, čia sėdi trys liudininkai, prieš savaitę (šiek tiek daugiau nei prieš savaitę) aš buvau labai toli kalnuose, beveik prie Meksikos su dviem broliais, kurie čia sėdi, bandžiau nuimti dagišių... ar kibiuosius dagišius prilipusius man prie kelnių ir pasigirdo toks sprogimas, kuris beveik... atrodė, jog kalnai turėjo būti sudrebinti ir sulyginti. Taigi, tai tiesa. Aš niekada to nepasakojau broliams, bet jie pastebėjo skirtumą. Ir Jis man pasakė: „Dabar būk pasiruošęs. Vyk į rytus“.

Štai to regėjimo išaiškinimas. Suprantate? „Taigi tam, kad tu žinotum, brolis Sotmanas dar neturi laimikio dėl kurio atvyko“. Mes bandėme jam padėti dėl jo. Ir Jis pasakė: „Taigi, šį vakarą kaip ženklas tau bus tai, kad jis laimikio negaus. Tu šiuo laiku privalai pasišvęsti tų Angelų apsilankymui“. Aš negalėjau susivaldyti, jūs prisimenate. Ir aš buvau vakaruose; Angelai atėjo iš rytų. Ir jiems atėjus, aš buvau pakeltas su jais (Ar prisimenate tai?), rytų pusės link.

272 Ir brolis Fredas esantis čia šį vakarą yra liudininkas ir brolis Normanas. Ir kai mes nuvykome, aš beveik įtikinau tą žmogų pasilikti ir sumedžioti laimikį. Ar tai tiesa, broli Sotmanai? Taip, štai jis ten stovi. Aš įtikinau... bet vistik, Jis pasakė: „Jam tai nepasiseks“. Aš taip ir nieko nepasakiau, ėjome toliau. Kažkas, sėdint šalia palapinės tą dieną, kurią... Jūs prisimenate, brolis Sotmanas... kad aš... vis tik tam tikri dalykai buvo pasakyti, aš paprašiau, kad tu ir brolis Normanas... Kur yra brolis Normanas? Ten gale. Prisaikdinau juos, kad jie nepasakotų to, kas nutiko. Ar tai tiesa? Ar aš apsisukau ir nuėjau nuo tos palapinės štai taip? Ar tai tiesa? Nes būtent tai ir nutiko, tiksliai taip ir yra, ir aš žinojau, kad negalėsiu apie tai pasakoti tol, kol tai išsipildys, kad pamatyčiau, ar žmonės tai supras.

275 Ir ar jūs pastebėjote, kad vienas Angelas, aš tada pasakiau, buvo neįprastas Angelas? Man jis atrodė labiausiai išsiskiriantis iš kitų. Ar pamenate tai? Jie buvo plejadoje – trys iš šono ir vienas iš viršaus. Ir tas, kuris buvo visai šalia manęs čia, skaičiuojant iš kairės į dešinę, būtų buvęs septintasis Angelas. Jis buvo ryškesnis, jis man buvo svarbesnis, nei visi kiti. Jūs prisimenate, aš pasakojau, kad jis stovėjo išsitiesęs štai taip ir skrido link rytų. Ar pamenate tai? Ir aš pasakiau: „Jis paėmė mane, pakėlė mane aukštyn“. Ar pamenate tai?

276 Štai, kas tai yra. Tas su Septintuoju Antspaudu, dalykas dėl kurio turėjau klausimą visą savo gyvenimą. Amen. Tie kiti Antspaudai man buvo brangūs taip pat, žinoma, bet, o, jūs nežinote, koks brangus buvo šis. Nes vieną kartą gyvenime... Aš meldžiau; Aš šaukiausi Dievo. Aš... aš... aš... po to tarnavimo Finikse, ten su manimi buvę žmonės tai žino; aš gulėjau kalnuose. Vieną rytą aš atsikėliau ir nuėjau į Sabino kanjoną; į jo didžius, masyvius, aukštus kalnus. Ir aš kopiu aukštyn ir ten buvo mažas takelis, po to kai nusileidžiate... pakylate iki „Lemmon“ kalno, iki kurio eiti reikia trisdešimt mylių, ir ten aukštai buvo apie trisdešimties pėdų storio sniego.

278 Taigi, buvau aukštai ant kalno, labai anksti, prieš išauštant dienai, kilau aukštyn tuo takeliu, akmenys ritosi žemyn, aš pajutau vedimą pasukti ton pusėn. Ir aš pasukau ir išėjau prie didelių, nelygių uolų, o tai bent, šimtų pėdų aukščio. Ir aš atsiklaupiau tarp tų uolų. Aš padėjau ant žemės šią Bibliją ir šią knygą, šį mažą bloknotą. Aš pasakiau: „Viešpatie Dieve, ką reiškia tas regėjimas?“. Aš... aš... aš... Aš pasakiau: „Viešpatie, ar jis reiškia mano mirtį?“. Jūs prisimenate, aš sakiau jums, kad maniau, jog tai reiškė mano mirtį, nes kažkas taip sprogo, kad labai stipriai mane sukrėtė. Jūs pamenat jį. Kas iš jūsų žino... apie tai girdėjo? Na, žinoma, visi jūs. Ir aš maniau, kad tai galėtų reikšti mano mirtį. Ir po to kambaryje aš pasakiau: „Ar buvo... kas... kas... kas tai buvo Viešpatie. Ką... ką tai reiškia? Ar tai reiškia, kad aš turėsiu mirti? Jeigu taip, gerai; aš nesakysiu to savo šeimai. Tiesiog leisk man išeiti (Suprantate?), jeigu mano darbas yra baigtas“. Ir aš pasakiau... Taigi, kas tai buvo? Bet Jis atsiuntė patvirtinimą (Ar prisimenate kaip jums tai pasakojau?), kad tai to nereiškė, tai reiškė mano tolimesnį darbą.

283 O, jūs suprantate tai. Suprantate? Ir sėdint Sabino kanjone... Dangiškasis Tėvas tai žino, tiesiog taip užtikrintai kaip jūs matote to išsipildymą, tie Angelai nužengė ir patvirtino kiekvieną pamokslą. Tuomet jūs žinote, ar tai atėjo iš Dievo, ar ne. Apie tai jums buvo iš anksto išpranašauta per regėjimą. Aš negalėjau jums papasakoti, kol nepasibaigė tarnavimas, nes man buvo uždrausta.

Sabino kanjone, tą rytą ten sėdint aš laikiau iškėlęs rankas ir mano... vėjas nupūtė žemėn mano seną juodą skrybėlę. Aš atsistočiau ten su iškeltomis rankomis, meldžiausi. Aš tariau: „Viešpatie Dieve, ką tai reiškia? Aš nesuprantu to, Viešpatie. Ką aš turiu daryti? Jeigu tai yra mano sugrįžimo namo laikas, leisk man užkilti tenai, kur jie manęs niekada nesuras. Jeigu man reikia iškeliauti, aš nenoriu, kad kas nors mane apraudotų. Aš... aš noriu, kad šeima tiesiog pagalvotų, jog aš išėjau pasivaikščioti, o jie... jie negalėjo manęs surasti. Paslėpk mane kur nors. Jeigu aš turiu iškeliauti, na, tiesiog leisk man iškeliauti. Galbūt vieną dieną Juozapas čia suras mano gulinčią Bibliją ir tegul jis ja pasinaudos. Suprantate? Jeigu turiu iškeliauti, leisk man tai padaryti, Viešpatie“.

285 Ir aš laikiau savo rankas iškeltas ir staiga kažkas atsirado mano rankoje. Aš nežinau. Aš negaliu pasakyti. Ar aš užsnūdau? Aš nežinau. Ar aš įėjau į transą? Aš nežinau. Ar tai buvo regėjimas? Aš negaliu to pasakyti. Viena, ką galiu pasakyti yra tai, kad kai aš... Tai buvo tas pats kaip su tais Angelais. Ir tai atsidūrė mano rankoje ir aš apsidairiau, ir tai buvo kalavijas, ir jo rankena buvo iš perlų; ir ją gaubė auksinė rankos apsauga, o ašmenys atrodė tarytum iš kažko panašaus į chromo lydinį, kaip sidabro tik kad labai stipriai blizgėjo. Ir jis buvo ypatingai aštrus, o, tai bent. Iš aš pamaniau: „Ar tai nėra gražiausias matytas dalykas?“, – tobulai tiko mano rankai. Aš pamaniau: „Jis siaubingai gražus“. Bet, aš pasakiau: „O, bet aš juk visada bijojau tokių dalykų“. Kalavijas; ir aš pamaniau: „Ką aš su juo darysiu?“.

Ir kaip tik tada pasigirdo stiprus balsas nuo kurio pradėjo risti akmenys, tarė: „Tai yra Karaliaus Kalavijas“. Ir po to aš išėjau iš to. „Karaliaus Kalavijas“.

Taigi, jeigu būtų pasakę: „karališkas kalavijas...“, – bet buvo pasakyta: „Karaliaus Kalavijas“, – o yra tik vienas „Karalius“, – ir Jis yra Dievas. Ir Jis turi vieną Kalaviją; tai yra Jo Žodis, kuriuo aš gyvenu. Tai, todėl padėk man, Dieve; stovint čia prie Jo Šventos sakyklos čia, jo šventam Žodžiui čia padėtam! Tai yra Žodis! Amen!

289 O, kokioje dienoje mes gyvename, koks tai yra didis dalykas. Ar įžvelgiate paslaptinę ir paslaptį? Trečiasis... Ten stovint, kai tai mane apleido, kažkas tiesiog priėjo prie manęs ir tarė: „Nebijok“. Taigi, balso aš neišgirdau, tai buvo tarytum balsas mano viduje. Aš tiesiog turiu pasakyti jums tiesą, tiesiog tiksliai taip, kaip tai įvyko. Kažkas palietė ir tarė: „Nebijok. Tai yra tas Trečiasis Patraukimas“.

Trečiasis Patraukimas, ar prisimenate tai? Jis tarė: „Buvo tiek daug pamėgdžiotųjų, kurie bandė pamėgdžioti tai, ką tu bandei paaiškinti“. Tačiau pasakė: „Su šituo taip nedaryk“. Ar jūs prisimenate tai? Kas iš jūsų atsimena tą regėjimą? Na, tai yra visose garsajuostėse ir visur. Tai įvyko maždaug prieš šešis metus... prieš septynis metus: tai buvo prieš septynis metus. Tarė: „Nebandyk to aiškinti“. Pasakė: „Tai yra Trečiasis Patraukimas, bet aš susitiksiu su tavim tenai“. Ar tai tiesa? Jis tarė: „Nemėgink...“.

291 Aš stovėjau laikydamas... mažo kūdikėlio batelį, kai Jis man ten pasakė: „Patrauk pirmą kartą; ir kai tai padarysi, žuvis pradės plaukti paskui jauką“. Pasakė: „Po to stebėk savo antrąjį patraukimą, – tarė, – nes ten bus tik maža žuvis“. Jis tarė: „Tuomet Trečiasis Patraukimas jas pagaus“.

Ir visi tie tarnautojai mane apstojo, pasakė: „Broli Branhamai, mes žinome, kad tu gali tai padaryti. Aleliuja, broli Branhamai“. (Štai kur aš visada įsipainioju – grupėję pamokslininkų. Suprantate? Aš myliu žmones; jie nori, kad tu viską išaiškintum, tą ir aną.)

293 Ir aš pasakiau: „Na, o, viskas...?...“. Aš pasakiau: „Aš... aš nežinau“. Aš pasakiau: „Žvejybą aš išmanau“. Aš... aš pasakiau: „Taigi, pirmiausia, ką turi padaryti... Štai kaip tai yra daroma. Kai matai tas priplaukusias žuvis, turi truktelėti jauką“. Na, būtent tokia yra taktika žvejyboje. Todėl aš pasakiau: „Reikia truktelėti jauką“. Taigi, matote, kai aš pirmą kartą truktelėjau jauką, tada žuvis nuplaukė jam iš paskos, bet tai buvo mažytės žuvelės. Tokio dydžio, kokias jie gaudė. Todėl tada aš... aš pasakiau: „Tuomet jūs... jūs...“. Ir aš ištraukiau į krantą ir ten buvo užkibusi žuvis, bet tai atrodė, kaip odelėje įsuptytą jauką; ji tiesiog... buvo tokia mažytė. Ir man ten stovint... ir kažkas tarė: „Aš sakiau tau to nedaryti“. Ir aš pravirkau.

Ir aš štai taip buvau įsipainiojęs į valą ir aš turėjau... stovėjau ten, verkiau palenkęs galvą štai taip. Aš pasakiau: „Dieve, o, aš... Atleisk man. Aš esu kvailas žmogus. Viešpatie, ne... Atleisk man“. Ir aš laikiau tą valą ir tą... tai, ką turėjau rankoje buvo mažo kūdikio batelis, maždaug štai tokio dydžio. Ir aš turėjau... O jo raištelis buvo maždaug tokio storio kaip mano pirštas, maždaug pusės colio, štai taip. O šio batelio raištelio akutės dydis buvo maždaug... mažesnis nei viena šešioliktoji colio, greičiausiai. Ir aš bandžiau suvarstyti šį batelį ta didele, stora coline virve. Ir pasigirdo balsas, tarė: „Tu negali mokyti Sekmininkų kūdikių antgamtiškų dalykų“. Pasakė: „Dabar palik juos ramybėje“.

299 Ir kaip tik tada Jis mane pakėlė. Ir Jis pakėlė mane aukštyn ir pasodino mane labai aukštai ten, kur vyko susirinkimas, atrodė panašiai į palapinę ar kažkokią katedrą. Ir aš apsidairiau, o ten buvo tokia maža būdelė, nedidelė vieta nuošalėje. Ir aš pamačiau kaip ta Šviesa kalbėjo su kažkuo virš manęs, ta Šviesa, kurią jūs matote ten nuotraukoje. Ji sukuriu atitolo nuo manęs štai taip ir pakilo virš tos palapinės ir prabilo: „Aš susitiksiu su tavimi tenai“. Ir tarė: „Tai bus Trečiasis Patraukimas ir tu niekam to nepasakosi“.

Ir Sabino kanjone Jis pasakė: „Tai yra Trečiasis Patraukimas“. Ir štai trys didingi dalykai, kurie yra su tuo susiję, ir vienas atsiskleidė šiandien ar vakar, kitas atsiskleidė šiandien, ir yra dar vienas dalykas, kurio aš negaliu išaiškinti, nes jis yra nežinamoje kalboje. Bet aš stovėjau tiesiog ten ir žiūrėjau tiesiai į tai ir tai yra artėjantis Trečiasis Patraukimas. Ir Šventoji Dievo Dvasia... O, tai bent. Dėl šios priežasties visas dangus buvo tyloje.

301 Taigi, aš... aš geriau sustosiu dabar pat. Suprantate? Aš tiesiog... Aš tiesiog pajaučiau, jog esu stabdomas, kad daugiau nieko apie tai nesakyčiau. Suprantate? Todėl tiesiog nepamirškite, Septintasis Antspaudas, priežastis dėl, kurios Jis nebuvo atidengtas (Suprantate?), priežastis dėl kurios Tai Jo neatidengė – niekam nedera apie tai žinoti. Ir aš noriu, kad jūs žinotumėte, kad prieš man sužinant nors žodį apie tai, tas regėjimas buvo parodytas prieš daug metų. Ar pamenate tai? Ir štai tai yra čia tiesiog taip pat kaip ir tas kitas... tiksliai atitinka Žodį tiksliai savo vietoje. Ir Dievas žino mano širdį; Aš nė karto nepagalvojau apie tokį dalyką, bet štai tai buvo ten. Yra vėliau nei galvojame.

O, tai bent. Tiesiog tai parodo, jog tai yra iš Dievo (Suprantate?), tai tiksliai atitinka Dievo pažadus nuo žinios pabaigos.

Atkreipkite dėmesį. Atkreipkite dabar dėmesį į laiko pabaigos žinią, šį Antspaudą. Po visko, Jis... Jis apreiškė visus šešis Antspaudus, bet nėra nieko pasakyta apie Septintąjį. Ir pabaigos laiko Antspaudas, kai jis prasidės, pagal Bibliją tai bus visiška paslaptis. Prieš sužinant... Ir nepamirškite, Apreiškimo 10:1, 7 (1-7, 10-asis skyrius, 1-7) septinto angelo žinios pabaigoje visos Dievo paslaptys taps žinomos. Mes esame pabaigos laike, Septintojo Antspaudų atidengime.

305 Taigi, iš kur aš galėjau žinoti, kažkurią dieną, praėjusį sekmadienį, prieš savaitę, kai aš pamokslavau: „Būkite nusižeminę, būkite nusižeminę, nepamirškite, Dievas veikia mažuose dalykuose“. Aš iki galo nesupratau apie ką ėjo kalba, bet dabar aš suprantu. Tai yra tokiu nuolankiu būdu. Jūs galėtumėte pagalvoti, kad kažkas panašaus turėtų būti apreikšta Vatikanui, arba, bet tai ateina tiesiog kaip Jonas Krikštytojas. Tai ateina taip kaip mūsų Viešpaties gimimas tvarte. Šlovė Dievui. Todėl padėk mane, valanda yra čia pat. Mes esame čia. O, tai bent.

Dabar, ar jūs suprantate tai? Dievo regėjimo Tiesa, Septyni Angelai, atvedė mane iš vakarų. Jie pasirodė iš vakarų, grįždami į rytus, atvedė čia, šiam pamokslui šiam vakarui. O, tai bent.

307 Taigi, to stipraus griaustinio balsas ir pavedimas, kuris buvo čia pateiktas, buvo apreikšta, kad tai... ir įrodyta, jog tai buvo iš Dievo. Tik pagalvokite dabar. Aš nežinojau šių Antspaudų, o jie buvo apreikšti šią savaitę. Ar kas nors apie tai pagalvojote? Iš tų septynių Angelų, buvo Tas, tai buvo ateinanti žinia, tie Angelai sugrąžino mane čia kam?

Nepamirškite, septintasis pasiuntinys buvo... Septyni pasiuntiniai buvo... Tas, kuris labiausiai patraukė mano dėmesį, Septintasis Angelas, Jis man pasirodė svarbesnis už kitus. Taigi, matote, jie stovėjo štai taip (Dabar mes tiesiog norime, kad jūs atkreiptumėte į tai dėmesį.), o aš stovėjau čia, ir aš stebėjau tuos kitus... Suprantate, tas... Pirmas būrys mažų paukščių, kurių plunksnos buvo išsiplaiksčiusios. Ar jūs prisimenate juos? Ir jie visi skrydo rytų pusės link. O kitas būrys buvo ryškesnis, didesni paukščiai, atrodė kaip balandžiai, smailiais sparnais; jie skrido rytų pusės link: pirmasis patraukimas, antrasis patraukimas. Po to buvo Angelai.

310 Ir man... aš stovėjau štai ten, ir tas sprogimas pasibaigė, ir aš žiūrėjau štai šia linkme, link vakarų, ir jie pasirodė ir tiesiog pakėlė mane ten aukštyn, ir tai viršijo mano gebėjimą suprasti. Ir vienas jų, kuris priartėjo buvo tas, kuris man pasirodė labai neįprastas, jis buvo man iš... iš kairės, ties ta vieta, kur aš įžengiau į tą plejadą, bet skaičiuojant iš kairės į dešinę, jis būtų buvęs septintasis Angelas (Suprantate?), išilgai.

Taigi, nepamirškite, septyni pasiuntiniai. Ar jūs prisimenate balto akmens piramidę iš Džionjoro Džeksono sapno, kurį jums išaiškinau? Atkreipkite dėmesį, tą vakarą, kurį išvykau... Ir aš... ten buvo šeši sapnai ir kiekvienas iš jų kalbėjo apie tą patį dalyką. Po to pasirodė regėjimas ir siuntė mane į vakarus. Ar Džionjoras... Jis stebėjo... Na, atkreipkite dėmesį. Pažvelkite, kaip tobulai.

Dabar aš... aš viliuosi ir tikiuosi, kad jūs žmonės suvokiate, jog aš stengiuosi priskirti šią malonę Jėzui Kristui, Kuris yra viso To Autorius; ir vienintelė priežastis, dėl kurios jūs niekada gyvenime negirdėjote manęs taip kalbant... Bet ši valanda artėja. Suprantate tai?

313 Atkreipkite dabar dėmesį, kad jus užtikrinti, tam, kad tai būtų padaryta aišku... Aš ketinu ir vėl jus palikti. Aš nežinau, kur vyksiu. Aš privalau pamokslauti Evangeliją kitose vietose. Tačiau dabar... jūs galite pasakyti: „Aš jau esu girdėjęs visą tą fanatizmą“. Aš nežinau. Aš negaliu teisti nei vieno žmogaus. Aš tik turėsiu atsakyti Dievui už tai, ką aš... už... už save. Bet ar buvo nors kartas, kai aš būčiau pasakęs jums ką nors Viešpaties Vardu ir kad tai būtų klaidinga, per visus tuos metus? Niekas kitas taip negali pasakyti, nes aš visada sakydavau tai tiksliai taip, kaip Jis tai pasakydavo.

Taigi, leiskite man tiesiog parodyti jums, kad tai yra visiška tiesa ir patvirtinti tai. Dabar nepamirškite: „Jeigu būtų dvasiškas... ar pranašas, Aš, Viešpats, kalbėsiu jam regėjimuose ir apreikšiu jam sapnuose,“ – sapnų išaiškinimas. Ar tai... Juozapas, jis galėjo išaiškinti sapnus ir kalbėti ir... ir matyti regėjimus. Ar tai tiesa?

318 Taigi, atkreipkite dėmesį į šį... šitai dabar, kai tai įvyko, Džionjoras stovėjo lauke, kuriame buvo... buvo didelė piramidė, štai tokia ir ant akmenų buvo kažkas užrašyta, ir aš apreikšiau tai žmonėms. Ar tai tiesa, Džionjorai? Maždaug prieš metus iki tam įvykstant...

O dabar atkreipkite dėmesį į kitą dalyką. Aš paėmiau kažkokį strypą ir prakirtau dalį jos, ir jos viduje buvo baltas akmuo ant kurio nebuvo nieko užrašyta. Ir tuo laiku aš pradėjau judėti link vakarų. Ir aš visiems jiems pasakiau; Aš tariau: „Nevykite į vakarus. Pasilikite čia ir žiūrėkite į štai šitai tol, kol aš sugrįšiu“. Nuvykau į vakarus pasigirdus sprogimui, sugrįžau atgal į rytus su Šventąja Dvasia išaiškinusia šį neužrašytą Žodį. Taigi, jeigu tai tiesiogiai nėra Visagalis Dievas... aš noriu, kad jūs žinotumėte, kas tai yra. Dėl ko aš bandau tai pasakyti, draugai? Tam kad parodyčiau jums, kad mes esame pabaigos laike.

320 Taigi, jeigu kiti iki menkiausios dalelės atitinka Žodį, taip pat ir šitai tobulai iki menkiausios dalelės atitinka Žodį. Mes esame čia. Mes esame pabaigoje, drauge. Greitai laiko daugiau nebebus. Milijonai neteks savo gyvybių. Bus milijonai... kurie dabar tiki, kad yra išgelbėti, bet jie bus palaikyti atominio amžiaus „patrankų mėsa“.

Mes gyvename paskutinės valandos laiku. Iš Visagalio Dievo malonės, su jo pagalba, Jo žmonės laukia greito Kristaus sugrįžimo... „Kiek dar laiko, broli Branhamai?“. Galbūt už dvidešimties metų, galbūt už penkiasdešimt metų, galbūt už šimto metų; aš nežinau. O galbūt rytoj ryte, galbūt net šįvakar; aš nežinau. Ir bet kas, kas sako, jog žino, jie klysta. Suprantate? Jie negali žinoti. Tik Dievas žino.

322 Dabar atkreipkite dėmesį. Todėl padėk man, Dievo akivaizdoje sakau tiesą, kad šie dalykai yra atpažinti per dvasinį atskyrimą (Suprantate?), atskirti per Šventąją Dvasią. Ir kiekvieno iš jų vieta buvo įvardinta Biblijoje.

Taigi, kokia yra ta didelė paslaptis, kuri slypi po šiuo Antspaudu, aš nežinau. Aš nežinau jos. Aš negalėčiau to suprasti. Aš negalėčiau to pasakyti, kas tai ir ką tai pasakė. Bet aš žinau, kad tai buvo tie septyni griaustiniai, kurie patys prabilo būdami šalia vienas kito, tiesiog stipriai trenkė septynis atskirus kartus ir tai atskleidė kažką kitą, ką aš išvydau.

Po to, kai aš tai pamačiau, aš ieškojau išaiškinimo, kuris praskriejo ten išilgai, bet aš negalėjau jo suprasti. Tai yra tikra tiesa, drauge. Suprantate? Tam skirta valanda dar nėra iki galo atėjusi, bet yra judama link to ciklo. Suprantate? Tai greitai artėja. Štai ką turite

padaryti, nepamirškite, kad aš kalbu jums Viešpaties Vardu: Būkite pasiruošę, nes jūs nežinote, koku laiku kažkas gali įvykti.

325 Taigi, kai tai bus įrašyta garsajuostėje, o tai jau yra įrašyta, greičiausiai nuo manęs pasitrauks dešimt tūkstančių draugų, nes jie sakys, kad brolis Branhamas bando save sureikšminti ir padaryti save tarnu, ar pranašu, ar kažkuo Dievo akivaizdoje. Leiskite man jums pasakyti, mano broliai, tai yra neteisinga. Aš tik kalbu jums apie tai, ką pamačiau ir kas man buvo pasakyta, o dabar jūs... dabar jūs galite daryti tai, ką norite. Aš nežinau, kas ketina... kas įvyks. Aš nežinau. Aš tik žinau, kad tuose septyniuose griauštiniuose slypi ta paslaptis, dėl kurios dangūs buvo nutildyti. Ar visi suprantate?

Tai gali būti tas metas. Tai gali būti ši valanda dabar, kai tas didis asmuo, kurio pasirodymo veiksmo scenoje mes laukiame, jis gali pasirodyti veiksmo scenoje. Galbūt ši tarnystė, kuria aš stengiausi sugražinti žmones atgal į Žodį, padėjo pamatą; ir jeigu padėjo, tuomet aš jus paliksiu visam laikui. Tuo pačiu laiku mūsų dviejų čia nebus. Suprantate? Jeigu taip yra, jis didės, aš mažėsiu. Aš nežinau. Bet Dievas man suteikė privilegiją pažiūrėti ir pamatyti, kas tai buvo (Suprantate, suprantate?), atskleidė iki tiek. Taigi, tai yra tiesa.

329 Ir esu įsitikinęs, kad jūs pastebėjote dalykus, kurie vyko šios savaitės metu. Esu tikras, kad jūs atkreipėte dėmesį mažąjį Kolinsų berniuką, kuris gulėdamas ten vieną vakarą buvo prie mirties, tą mažą mergaitę, kuri sirgo leukemija. Dievo Karalystė ateina. Ir yra pereinama labiau iš negatyvo į pozityvą, kaip tai buvo. Taigi, tai neturėtų stebinti žmonių. Iš išteisinimo į pašventinimą, į krikštą Šventąją Dvasia ir po to čia... čia... Suprantate? Mes tiesiog nesustodami vis artėjame arčiau Dievo.

Nejaugi nesuprantate, metodistų tarnautojai, kad jūsų pašventinimo žinia buvo aukščiau to, ką Liuteris pamokslavo? Jūs sekmininkai, nejaugi nesuprantate, kad jūsų krikšto žinia yra aukščiau to, ką metodistai pamokslavo? Ar suprantate, ką turiu omenyje? O, mes sutikome daug dalykų ir su tuo viskas yra gerai. Ir jeigu yra tokių, kurie neapkenčia to, kas bloga ir žmonių, kurie faktiškai kalba melus, o ne tiesą, aš to taip pat nepakeliu; bet aš... aš myliu gryną tiesą. Nesvarbu, ar ji sukelia trikdžių vienu, ar kitu atžvilgiu, jeigu tai yra Tiesa, Dievas galiausiai atskleis, kad tai yra Tiesa. O jeigu Jis to nepadarys, greitai vieną iš šių dienų, tuomet mano regėjimas nebuvo teisingas. Taigi, jūs matote į kokią padėtį aš tik ką save pastačiau.

335 „Kada tai bus, broli Branhamai?“. Aš negaliu jums pasakyti. Aš nežinau. Bet vieną iš šių dienų, jeigu šioje žemėje mes daugiau nesusitikime, mes susitikime anapus prie... prie Kristaus teismo sosto. Ir toje patalpoje jūs suvoksitė, kad apreiškimas ateina iš Dievo (taip kaip ir visi kiti apreiškimai ateina), kad jie... Viena iš to Antspaudo paslapčių, priežastis dėl kurios tai nebuvo apreiškta, tai buvo septyni griauštiniai, kurie prabilo savo balsais ir štai tai yra čia tobulai, nes niekas apie tai nieko nežino; tai net nebuvo užrašyta. Todėl mes esame pabaigos laike; mes esame čia.

Aš dėkoju Dievui už Jo Žodį; Aš dėkoju Jam už Jėzų Kristų. Nes, jeigu Jis nebūtų siuntęs Jo... mūsų nuodėmių permaldavimui, mes visi būtume pasilikę gilioje nuodėmės klampynėje, be vilties. Tačiau per Jo Malone, Jo... Jo Kraujas nuplauna visas nuodėmes. Tiesiog kaip rašalo lašas „Klorokso“ kibire, jums daugiau niekada nepavyks surasti to rašalo. Kai mūsų

nuodėmės yra išpažintos, jos yra patalpinamos į Jėzaus Kristaus Kraują; apie jas daugiau niekada nebus žinoma. Dievas jas užmiršta; jos net niekada nebuvo padarytos. Ir tol, kol ta Auka yra ten mūsų atpirkimui, tuomet tai viskas... Tai yra viskas, ko reikia. Suprantate? Mes daugiau nesame nusidėjėliai; mes esame Krikščionys per Dievo malonę.

338 Ir nepamirškite, iš savęs pačių mes greičiausiai tebebūtume tokie patys blogi kokie buvome, bet matote, mums apsireiškė Dievo malonė ir ji padarė mums tokius, kokie šiandien esame: Krikščionys broliai ir seserys.

Man tai buvo nuostabi savaitė. Aš esu pavargęs; mano protas yra pavargęs, nes aš... aš turiu... tai buvo geriausia, ką galėjau padaryti. Ir kiekvieną dieną vyko kažkas nepaprasto... Aš nustebdavau įėjęs į patalpą, kai po kelių minučių pastebėdavau kaip kažkas visiškai pakeisdavo mano kryptį. Ir čia aš ateidavau ir paimdavau užrašus. Aš paimdavau knygas Daktaro Smito, Urijo Smito ir, o, visų tų rašytojų ir perskaitydavau... ir skaitydavau jų knygas. Aš pasakydavau: „Taigi, štai Šeštasis Antspaudas; štai Ketvirtasis Antspaudas. Taigi, ką pasakė šitas žmogus?“.

Jis pasakė: „Na, tai reiškė vieną ar kitą dalyką“. Aš pažvelgdavau štai čia ir paimdavau kito žmogaus knygą. Jis sakydavo, kad tai reiškė dar kitą. Ir atrode, kad aš tiesiog... Tai neatrodė teisinga.

340 Ir tada aš pamaniau: „Na, kas tai yra, Viešpatie?“. Ir kurį laiką aš vaikščiojau pirmyn ir atgal po kambarį. Aš atsklaupdavau ir pasimelsdavau, vėl paimdavau į rankas Bibliją, atsisėsdavau ir skaitydavau, vaikščiodavau pirmyn ir atgal. Ir tuomet staiga, kai aš nurimdavau, čia, tai tiesiog atsiskleisdavo štai taip. Tada aš greitai imdavau rašiklį ir užsirašydavau tai, ką tuo metu pamatydavau, stebėdavau, kad įsitikinčiau, jog tai užsirašiau. Tuomet praleisdavau likusią dienos dalį tam, kad atsekčiau tai ir pažiūrėčiau, ar tai visiškai atitinka Raštą. Tuomet tai... „Visa išmėginkite“. Suprantate?

Ir aš turėdavau tai užsirašęs ir pagalvodavau: „Taigi, juk daug žmonių matydavo regėjimus. Daug įeidavo į apreiškimus“. Jeigu tai prieštarauja Žodžiui, palikite tai ramybėje. Tai tiesa; palikite tai ramybėje.

344 Taigi... taigi... tuomet aš atsekdavau... įdėmiau į tai pažvelgdavau. Atsekdavau tai taip... Greitai užsirašydamas čia dalykus, aš pagalvodavau: „Na, klasė džiugiai norės tai išgirsti, nes tai susisieja su šia ir kita vieta. Taigi, pažiūrėkime, kas yra čia sakoma. Taip, tai yra... Taip, štai šitai yra čia“; (Suprantate?) ir parodydavau tai visoje Biblijoje ir susiedavau dalykus visos savaitės metu. Tai yra įrašyta garsajuostėse. Jūs galite jas perklausyti. Ir aš tai padariau geriausiai kaip žinojau, Krikščioniškoje bendrystėje, iš Dievo malonės visiems žmonėms per Jėzų Kristų. Aš padariau tai geriausiai, kaip galėjau.

Jūs buvote viena iš puikiausių klasių. Niekas kitas nebūtų galėjęs taip gerai išsėdėti kaip jūs. Jūs visi susirinkdavote čia pirmą dienos valandą, iki pat penktos valandos... kada ten jie atidarydavo bažnyčią ir atvesdavo... įleisdavo žmones vidun. Jūs stovėjote šaltyje; jūs stovėjote sniege; ko tik jūs nepadarytė, stovėjote prie sienų, kol pradėdavo skaudėti kojos. Aš mačiau kaip sėdintys vyrai užleisdavo vietas moterims ir taip pat kiti sėdintieji apsiukeisdavo vietomis ir pastovėdavo.

347 Ir aš pamaniau: „Viešpatie, visa...“. Tai buvo paslaptina savaitė? Viskas buvo kaip ir neįprasta... kaip žmonės susirinkdavo. Mačiau juos stovinčius ir lauke, pro langus, tarpduryje, pastato gale, klausėsi iš visur. Kas liečia buvimą geru kalbėtoju, aš toli gražu toks nesu. Aš... aš turiu pakankamai suvokimo, kad žinočiau, jog nesu... jog aš nesu kalbėtojas; tačiau kodėl žmonės štai taip sėdi ir klausosi? Kodėl gi jie tai daro? Jie neateina pasiklausti tokio žmogaus kaip aš, bet jie ateina todėl, kad tame yra kažkas, kas pritraukia žmones. Tai tiesa. Suprantate? Tame yra kažkas, kas juos traukia. Kaip mano žmona stovėjusi čia ant pakylės, kai aš pradėjau, giedojo...

Jie ateis iš rytų ir vakarų

Jie ateis iš tolimos šalies

Puotauti su Karaliumi, pietauti kaip Jo svečiai

Kokie palaiminti yra šie pilgrimai

Regėdami jo šventą veidą

Spindintį Dievišką šviesą

Palaimintieji Jo malonės dalininkai

Kad spindėtų kaip brangakmeniai Jo karūnos

349 Tegul jūs visada turėsite tai omenyje: būti brangakmeniu Jėzaus Kristaus karūnoje. Paulius pasakė Bažnyčiai: „Jūs esate... jūs esate brangakmeniai... brangakmeniai Jo karūnos“. Mes norime būti Jėzaus Kristaus karūnos brangakmeniais. Mes niekada nenorime ten pastatyti žmogaus. Jūs užmirškite viską apie mane. Aš esu jūsų brolis; nusidėjėlis išgelbėtas iš malonės, nevertas gyventi; tai yra tikra tiesa; ir aš nesakau to tam, kad pasirodyčiau nuolankus; tai faktas. Manyje nėra nieko, nei vieno gero dalyko. Bet Dievo malonė leido mano silpstančioms akims pažvelgti už laiko uždangos ir pamatyti tuos dalykus iš anapus ir aš sugrįžau...

352 Kai aš buvau mažas berniukas... Aš myliu žmones; Aš visada norėjau, kad mane kas nors mylėtų ir bendrautų su manimi. Niekas to nedarydavo dėl mano šeimos vardo. Niekas su manimi nebendravo. Bet kai aš atsidaviau Dievui... mūsų žmonės, mano šaknys yra Airiškos, aš pamaniau, kad galbūt (jie visi buvo katalikai)... galbūt taip yra dėl to. Aš nuvykau ten ir apie Jį kalbėjo vienaip ir aš nuėjau į „Pirmųjų baptistų“ bažnyčią, ir ten apie Jį kalbėjo kitaip. Aš pasakiau: „Viešpatie, juk turi būti teisingas kelias“.

Ir kažkas atsakė: „Tai yra Žodis“.

353 Ir aš laikiausi to Žodžio. Pažvelkite į kiekvieną regėjimą, visur. Tą dieną, kai paguldžiau ten tą kertinį akmenį ir įdėjau tai kartu su juo; aš ant to užrašiau tai, ką Jis man parodė tą rytą regėjime: „...skelbk žodį; nepalium laikų ir nelaiukų; bark... su visu ilgu pakantumu ir mokslu. Nes ateis laikas, kai jie nebepakęs sveiko mokslo; bet susikraus sau mokytojų pagal savo geismus, turėdami niežtinčias ausis; ir nukreips savo ausis nuo tiesos ir atsigręš į

pasakas“. Ir aš mačiau tuos du medžius, šalia kurių stovėjau, darančius būtent tai. Tai tiesa. Ir štai mes esame čia. Ir tai yra tiesa.

355 O dabar jūs ne... Nepamirškite, leiskite man jus dar kartą paraginti. Nesakykite: „Ačiū jums,“ – visiškai niekam. Nesakykite... Galvodami apie kurį nors tarnautoją ar panašiai, kokį nors mirtingą žmogų, jame nėra nieko gero, nes tiesiog to nėra; man nesvarbu, kas jis yra. Jokiam žmogui nėra nieko gero. Tai tiesa. Jeigu čia būtų sudėta krūva trimitų ir vienu iš jų turėtų būti sugrota tam tikra muzika; tai padarytų žmogus; tie patys trimitai yra visiškai begarsiai. Tai žmogus, kuris gali pūsti trimitą, kuris žino, ką ketina sugroti, jis paima trimitą. Pats trimitas su tuo neturi nieko bendro. Garsas kyla dėka proto, kuris jį valdo. Tai tiesa. Todėl visi trimitai yra vienodi; visi žmonės yra vienodi; visi Krikščionys yra vienodi.

357 Nėra mūsų tarpe didingų žmonių. Mes nesame didingi žmonės, nėra didingų moterų... mes visi esame broliai ir sesės, visi tokie patys, tame pačiame lygmenyje. Mes nesame didingi. Vienas nėra didesnis už kitą – nei vienu dalyku negali tapti geresnis. Ne, pone. Bet mes visi esame tiesiog žmonės. Nemėginkite išaiškinti dalykų. Nesistenkite padaryti ko nors daugiau nei tiesiog gyventi artimą gyvenimą, atiduodant šlovę ir garbę Jėzui Kristui. Ar dabar visi tai suprantate? Amen. Mylėkite Jį visa savo širdimi. Ar padarysite tai?

Aš myliu Jį (Ir mylėsiu) Aš myliu Jį

Nes Jis pirmas mane pamilo

Ir sumokėjo už mano išgelbėjimą

Ant Kalvarijos medžio

359 Šlovė Dievui. Ar visi gerai supratote? Ar visi tikite? Prisimenate, kai aš iš pradžių pradėjau: „Kas patikėjo mūsų pranešimu? Ir kam buvo apreikšta Viešpaties ranka?“ Ar Jis apreikšė jums Savo gailestingumą, Savo gerumą? Amen.

Tik nepamirškite – mylėkite Jį visa savo širdimi. Aš dabar grįšiu namo; Sugrįšiu vėl čia, Viešpačiui leidus, apie birželio pirmą dieną. Galbūt, jeigu Viešpats įdės man tai į širdį, galbūt šios vasaros pradžioje, birželį ar panašiai, galbūt rudens pradžioje, jeigu Viešpats uždels, aš norėčiau sugrįžti ir skirti kitus septynis vakarus paskutiniems Septyniems Trimitams. Ar jūs norėtumėte to? Ar jūs... Ar jūs melsitės už mane, kad Dievas man padėtų? Gerai. Iki kol vėl susitikime, nepamirškite šios geros, senos giesmės.

Aš myliu Jį, aš myliu Jį

Nes Jis pirmas mane pamilo

Ir sumokėjo už mano išgelbėjimą

Ant Kalvarijos medžio

Dabar aš noriu, kad jūs palenktumėte savo galvas. Aš noriu pasimelsti už jus. Prieš pastoriumi jus paleidžiant, aš noriu už jus pasimelsti.

364 Mūsų dangiškasis Tėve, tegul žmonės, Viešpatie, supras, nes esu tikras, kad čia yra tokių, kurie nesupranta. Bet, Tėve, tegul jie... jie žinos, koks yra tikslas ir tegul jie supras, Tėve, kad... kad tai yra Tavo malonė jiems, jog šie dalykai yra apreikšti. Ir aš noriu padėkoti Tau, Viešpatie, už pažinimą leidžiantį žinoti šiuos dalykus, kuriuos Tu mums apreiškei. Ir aš meldžiu už kiekvieną čia esantį, kiekvieną, kuris atėjo į susirinkimą.

Jeigu čia būtų tokių, kurie netiki, tegul, Viešpatie, jie taps tikinčiais. Aš meldžiu už visus, kurie klausys pamokslų per garsajuostę. Ir jeigu ji pateks, o taip neabejotinai bus, į namus ir vietas daugelio netikinčiųjų, kurie nesutiks... Bet, Tėve, aš meldžiu už kiekvieną, kad prieš jiems pasakant kokius nors šventvagiškus žodžius, kad jie visų pirma galėtų atsisėsti ir iširti paminėtas Rašto vietas ir tuomet pasakyti Tau, kad jie yra tikrai nuoširdūs ir nori sužinoti, ar tai yra tiesa, ar ne. Ir aš meldžiu už juos, Tėve.

367 Ir aš meldžiu už tuos, kurie išstovėjo prie šių sienų, kurie išstovėjo lauke, kurie išsėdėjo automobiliuose, už vaikučius, ir už visus, kurie buvo... tiesiog už visus juos, Viešpatie, aš meldžiu už juos. Ir aš meldžiu, kad į mano maldas būtų atsakyta, kad Tu palaimintum juos.

Visų pirma, Viešpatie, suteik kiekvienam Amžinąjį Gyvenimą. Aš meldžiu, kad nei vienas iš jų nebūtų prarastas, nei vienas. O dabar, Tėve, mes nežinome, kada įvyks šis didis įvyks, bet kai mes matysime šiuos pasirodančius ženklus ir įvykius pagal Raštą, tai įspės mūsų širdis su kaupu. Ir aš meldžiu, Tėve Dieve, kad Tu mums padėtum.

Aš meldžiu, kad Tu padėtum mūsų brangiam pastoriumi, broliui Neviliui. Padaryk jį, Viešpatie, pilnu malonės ir pilnu jėgos, ir duok supratimą, kad jis galėtų paimti šį paruoštą saugojimui maistą ir pamaitinti Dievo avinėlius. Viešpatie, aš meldžiu, kad Tu apsaugotum mus nuo ligų. Tegul įvyks taip, kad kai žmonės susirgs, tegul jie prisimins esantį ir viską galintį Kraują Viešpaties Jėzaus, kuris yra ant aukuro tam, kad atliktų atpirkimą. Ir aš meldžiu, kad jie iš karto būtų išgydyti. Ir aš meldžiu, kad Tu patrauktum nuo jų šėtono jėgą, kuri bandytų juos nuvilti ar bandytų juos skatinti įkurti kultus ar... Tiesiog laikyk visas priešos jėgas patrauktas nuo jų, Viešpatie. Pašventink mus Tavam Žodžiui. Suteik tai, Viešpatie.

373 Taip pat, Viešpatie, aš meldžiu, kad Tu padėtum man. Aš... aš... aš pradėdau silpti, Viešpatie. Aš žinau, kad man yra likę ne per daugiausiai dienų iš aš meldžiu, kad Tu man padėtum. Leisk man būti ištikimam, Viešpatie, ir nuoširdžiam tam, kad aš galėčiau nešti žinią taip toli, kiek man yra paskirta nešti. Ir kai ateis laikas, kai turėsiu iškeliauti, kai prieisiu prie upės ir bangos pradės kilti, o, Dieve, tegul aš galėsiu perduoti šį seną Kalaviją kažkam kitam, kuris elgsis su Juo nuoširdžiai, ir neš tiesą. Suteik tai, Viešpatie. Iki tol, padėk man būti stipriam ir sveikam, ir drašiam. Padėk mano bažnyčiai. Palaimink mus kartu, Viešpatie. Mes esame Tavo.

Mes dabar jaučiame, kad Tavo Dvasia yra mūsų tarpe. Mes tikime, kad Tu atsakysi į mūsų maldas, nes mes pavedame save Tau, Tavo Žodžiui, tarnavimui mums žemėje likusių dienų metui, Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus Vardu, mūsų mylimojo Gelbėtojo, Jo šlovei. Amen.

Aš... (Telaimina jus Dievas), *Aš myliu Jį* (visa savo širdimi)

Nes Jis pirmas mane pamilo

Telaimina jus Dievas, brolis Nevilis.

376 [Jūs tik ką perklausėte originalų „Septintojo Antspaudo“ pamokslo įrašą taip, kaip jis buvo pamokslautas sekmadienio vakarą, kovo 24d., 1963m., Branhamo Maldykloje, Džefersonvilyje, Indianoje. Brolis Branhamas nenorėjo, kad šitas originalus įrašas būtų išleistas. Kitą dieną, pirmadienį, 1963m. kovo 25-ąją brolis Branhamas nuvyko į motelio kambarį pas brolių Fredą Sotmaną ir brolių Džeismą Magvairį, kurie tuo metu buvo atsakingi už garsajuosčių įrašų darymą. Brolis Branhamas pasakė šiems broliams: „Aš nenoriu, kad šitas pamokslas būtų išsiųstas toks, koks jis yra“. Po to, kai jis pats perklausė garsajuostę, jis davė nurodymus broliams sustabdyti garsajuostę tam tikroje vietoje, ir ties ta vieta – pradedant nuo paragrafo numerio 261, jis įrašė naują įrašo dalį maždaug dvidešimties minučių trukmės (paragrafai 377-415). Ši nauja įrašo dalis tada buvo panaudota vietoj originalaus įrašo pabaigos (paragrafai 377-415). Toks įrašas buvo vienintelė išleista „Septintojo Antspaudo“ versija iki 1966m. Po brolio Branhamo išskelavimo, Viljamo Branhamo Evangelistinės Asociacijos taryba priėmė sprendimą išleisti garsajuostę originaliai įrašytą Maldykloje. Nuo tol abi garsajuostės versijos yra pasiekiamos. Mes pridėjome šią papildomą brolio Branhamo pamokslo dalį prie tos pačios, originalios „Septintojo Antspaudo“ garsajuostės įrašo. Balsas, kurį toliau išgirsite yra brolio Branhamo, kuris buvo įrašytas motelio kambaryje 1963m. kovo 25-ąją – Red.]

377 Tai yra gerai, kad jis nieko apie tai nežino, nes jeigu jis žinotų, tuomet jis tai pamėgdžiotų. Tokias gudrybes jis naudoja savo veiksmuose. Todėl Dievas tai labai gerai paslėpė nuo viso pasaulio, net nuo dangaus, iki tiek kad nėra būdo tai suprasti, tik pats Dievas gali tai apreikšti.

Taigi, aš noriu, kad šį vakarą jūs atkreiptumėte dėmesį, jog Šeštajame Antspaude buvo... trejopas Šeštojo Antspaudo tikslas. Buvo trejopas žirgo raitelių tikslas. Visuose šiuose dalykuose buvo trejopas tikslas. Tai sugražina mus prie trejeto ir septyneto (Suprantate?), septyni Antspaudai, septyni dubenys ir taip toliau.

381 Taigi, trejetuose ir septynetuose yra Dievo skaičius, Jo Žodžio apreiškimo matematikoje. Taigi, atkreipkite dėmesį, kaip... raiteliai, taigi ten buvo trys žirgai, kurie išjojo. Vienas iš jų buvo baltas, vienas iš jų buvo raudonas, vienas buvo juodas. Ir tuomet ketvirasis žirgas, na, jame visi kiti buvo susimaišę. Suprantate, trejopas tikslas...

Taigi, Dievas padarė tą patį. Dievas padarė tą patį, kai Jis siuntė Savo liūtą, kuris buvo Jo Žodis, tam kad nugalėtų tą antikristą. Po to mes atrandame, kad Jis siuntė jautį, suspaudimo periodo laiku (aukojamą gyvulį); ir tame suspaudimo periode, tai buvo viskas, ką tie žmonės galėjo padaryti – tik dirbti, būti vergais, ir aukoti save kaip auką.

384 Toliau mes matome kitą periodą, kuris buvo reformatorių periodu, Dievas siuntė žmogaus išmintį... kaip žmogaus galva ant žvėries, kuris buvo ta jėga, kuri išėjo į priekį su reformatoriais.

Taigi, ar jūs pastebėjote, kad kiekvienas... Akivaizdu, kodėl šių dienų žmonės vis dar gyvena laikydamiesi seno palikimo, kaip tai buvo nuo reformatorių periodo, nes jie gali tai matyti tik

iš bažnytinės pusės, ir jie mato tai tokiu būdu, koku juos to išmokė seminarijos; kadaise tai buvo Dievo būdas, bet mes jau tai pragyvenome.

386 Dabar mes esame Erelio periode, turi būti apreikštas apreiškimas, visa pilnatvė. Taigi, sulyginkite tai su Apreiškimo 10-uoju skyriumi, 1-7 eilutėmis ir mes išvysime čia šiame Apreiškimo... čia Apreiškimo 10:1-7, kad septintojo angelo žinios trimitavimo dienomis, bus užbaigta visa Dievo paslaptis.

Taigi, tame mes taip pat atrandame, kad dabar Šeštasis Antspaudas yra atidengtas, tai įvyko dėl trejopo tikslo. Taigi, štai tie tikslai: Pirmasis dalykas buvo tai, kad miegančios mergelės turėjo pereiti per suspaudimo periodą, kad būtų apvalytos. Ji turėjo būti apvalyta nuo savo netikėjimo nuodėmių ir žinios atmetimo. Ji tai padarė suspaudimo periode. Mes matome, kaip jos atsiranda čia Apreiškimo 7, tarp 6-ojo ir 7-ojo skyriaus čia, matome, kad ji buvo apvalyta ir jai buvo duoti drabužiai.

388 Taigi, ji nėra Nuotaka, bet tai yra bažnyčia, tyri žmonės, kurie... kurie... kurie neturėjo galimybės, galbūt, priimti žinią, arba kažkokiu būdu jie buvo apakinti tų melagingų pranašų ir jie... jie neturėjo galimybės ir vis tik jie yra labai nuoširdūs savo širdyje, ir Dievas žino jų širdį, ir čia jie yra apvalomi tuo laiku.

Jūs pastebite dar vieną apvalymo laiką; kuris yra skirtas Izraeliui, kai jis susirenka. Tai yra antrasis dalykas. Dievas apvalo Izraelį suspaudimo periode. Iš milijonų, kurie ten susirinks, ten bus išrinkti šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai ir jie taip pat bus apvalyti. Dievas apvalo Izraelį.

390 Atkreipkite dėmesį, visa žemė turės būti apvalyta. Bus toks įvykis, kad mėnulis, žvaigždės ir visa gamta bus apvalyta. Ar suprantate, kas tai yra? Žemė atnaujina save, yra apvaloma, ruošiasi tūkstantmečiui. Tūkstantmetis ateina. Ir matote, viskas, kas savyje turi nešvarą turi būti apvalyta Šeštojo Antspaudos laiku.

Taigi dabar, ar jūs pastebėjote, kad šio Septintojo Antspaudos atidengimas taip pat yra trejopoje paslaptėje. Šį aš... pasakysiu, ir jau pasakiau, kad tai yra septynių griauštinių paslaptis. Septyni griauštiniai danguje atskleis šią paslaptį. Tai įvyks būtent per Kristaus Atėjimą, nes Kristus pasakė, kad niekas nežinojo, kada Jis sugrįš.

392 Ar jūs atkreipėte dėmesį, kai žydai Jo to paklausė? Jūs žinote, kai mes sulyginome šią Rašto vietą su Mato 24, su šiais šešiais Antspaudais, Septintasis Antspaudas nebuvo įtrauktas; nes (Matote?), Kristus pasakė, kad tik Pats Dievas tai žinojo, net angelai nežinojo. Akivaizdu, juk tai net nebuvo užrašyta. Suprantate, jie nutilo; tuo metu niekas nevyko. Angelai to nežino; niekas nežino, kada Jis sugrįžta. Bet bus... Bus septyni balsai šių griauštinių, kurie apreišk didingą apreiškimą tuo laiku.

Todėl aš tikiu, kad mes, kurie... Jeigu mes to nežinome ir mes... mes... tai nebus žinoma iki to laiko, bet tai bus apreikšta tą dieną, tą valandą, kada yra numatyta, kad tai būtų apreikšta. Todėl mes tiesiog turime būti pagarbūs Dievo akivaizdoje ir Jam tarnauti, ir daryti viską, ką galime, ir gyventi gerą Krikščionišką gyvenimą.

Dabar čia mes atrandame, kad šis Šeštasis Antspaudas buvo mums atidengtas; mes matome tai ir mes žinome, kad šis Septintasis Antspaudas negali būti atidengtas viešumai tol, kol ateis ta valanda.

394 Taigi, yra priežastis dėl kurios Dievas leido tiems septyniems balsams sugriaudėti, nes tai privalo įvykti (Suprantate?), nes... Mes atrandame, kad Kristus, Avinėlis paėmė Knygą į Savo ranką ir Jis atvėrė tą Septintąjį Antspaudą. Tačiau suprantate, tai yra paslėpta paslaptis. Niekas to nežino. Bet tai... tai visiškai atitinka tai, ką Jis pasakė: niekas nežinos apie Jo atėjimą; jie taip pat nežinos apie šią septynių griautinių paslaptį. Todėl jūs matote, tai yra kartu susiję.

Štai kiek supratimo apie tai mes šiandien turime, nes ši dalis yra atskleista, bet ta, nėra atskleista. Tačiau sėdėdamas savo kambaryje... ir aš išgirdau tai... ar neišgirdau to, tiksliau, bet išvydau kaip tai atsiskleidžia iki šių septynių griautinių. Taigi, štai iki tiek mes galime prieiti. O dabar aš viliuosiu, kad kiekvienas iš jūsų tarnausite Dievui ir elgsitės teisingai, ir mylėsite Jį visą savo gyvenimą, ir tarnausite Jam, o visu kitu Dievas pasirūpins.

397 Taigi, dabar mes čia turime pilnumoje, iš Dievo malonės, visas šešių Antspaudų paslaptis, kurios buvo užantspauduotos, ir mes suprantame ir žinome, kad viešuma Septintojo Antspauda nepažins.

Taigi, Jo atėjimas ir Jo atėjimo valanda, kada žemės sunaikinimas... Jūs žinote, jis ten pasakė: „Koks bus pasaulio pabaigos atėjimo ženklas?“. Mato 24, ten, kur jie paklausė Jo to klausimo, Jis priėjo prie to. Jis pasakė apie Izraelį susirinkusį kaip tautą 31-ojoje eilutėje, Mato 24:31. Tačiau toliau Jis pradėjo kalbėti palyginimais. Suprantate? Toliau ten jūs matote: „Pasimokykite palyginimo iš figmedžio. Kai matysite jį išleidžiantį lapus, na, jūs žinote, kad pavasaris [vasara – Red.] yra arti“. Ir toliau: „Kai matysite kaip tai išsipildo, žinokite, kad laikas yra arti“.

399 Matote Izraelis renkasi savo tėvynėje. Tačiau atkreipkite dėmesį, Jis neįtraukė šio Septintojo Antspauda apreiškimo. Ir čia, kai Septintasis Antspaudas, kai Jis Jį atvėrė, Jis dar kartą to neįtraukė. Suprantate? Todėl mes matome, kad tai yra gryna paslaptis, todėl kad dar nėra atėjusi valanda šiai paslapčiai būti atskleisti, todėl mes priartėjome štai tiek, o likusi dalis bus suvokta maždaug tuo laiku, kuriuo Jėzus vėl pasirodys žemėje paimti Savo Nuotakos, ar kas beįvyktų tuo laiku.

Taigi, iki to laiko tiesiog visi melskimės ir gyvenkime gerą, dorą Krikščionišką gyvenimą, laukdami Jo sugrįžimo.

400 Ir taigi, jeigu ši garsajuostė papultų į kieno nors rankas, kur nors... nemėginkite iš to padarytų kokio nors „izmo“. Vienintelis dalykas, ką turite padaryti, tai yra ir toliau tarnauti Dievui, nes ši didi paslaptis yra tokia didinga, kad Dievas net neleido Jonui jos užrašyti. Ji nuskambėjo per sugriaudėjimą, bet Jis... žinodamas, kad... pažadėjo mums, kad tai bus atverta, bet iki šio laiko, tai nėra atverta.

401 O dabar, mes esame dėkingi Dievui už tai, ką Jis mums parodė. Aš sėdėjau kambaryje ten aštuonias dienas ir žinią, kurią aš neseniai baigiau jums aiškinti, dauguma iš jūsų supras, ir aš pažadu, kad čia tikrai kažkas vyko, dvasiškai, visą laiką, aš buvau tikras, kad jūs to

nepastebėjote, ir štai, kas tai yra: Tai yra neginčytinas įrodymas, kad šis Rašto vietų išaiškinimas yra Dievo siųstas, nes netgi prieš mums į tai įsigilinant... Ir aš išvykau į vakarus, vieną dieną Viešpats man parodė regėjimą, maždaug dešimtą valandą, vieną rytą, ir aš atėjau ir paaiškinau tai čia, pasakiau, kad aš jį pamačiau, nežinojau, kas tai buvo; tai buvo septynių Angelų plejada. Mes nepamiršime to. Jūs atrasite tai garsajuostėje pavadintoje: „Kiek valandų, Pone?“. Na taigi, tai yra tiksliai tai, ką jūs dabar galite matyti.

403 Septyni Angelai... Aš buvau vakaruose. Jūs prisimenate mažutėlius pasiuntinius; jie nuvyko į rytus. Antri pasiuntiniai, balandžiai (šiek tiek didesnis paukštis), jie nuvyko į rytus. O tuomet aš pažvelgiau... Jie visą laiką buvo su manimi. Tai buvo pirmasis ir antrasis patraukimas. Taigi, trečiasis atėjo iš vakarų, atskriedamas iš priekio dideliu greičiu, ir jie pakėlė mane. Tai buvo sugrįžimas atgal į rytus kartu su šių Septynių Antspaudų paslaptimi, tiesiog tiksliai taip, kaip tai buvo pasakyta... pasakyta Džionjoro Džeksono sapne, kurį Viešpats leido man jam ten išaiškinti.

Tos piramidės viduje, ten buvo baltas akmuo ant kurio nebuvo nieko užrašyta. Dėl šios priežasties aš turėjau vykti į vakarus tam, kad susijungčiau su šių Angelų žinia, kad sugrįžčiau čia ir apreikščiau tai bažnyčiai. Jūs pamenate, aš pasakiau: „Kiti įvykiai, kurie išsipildys, bus čia, bažnyčioje“. Tiksliai taip.

405 Kitas dalykas, aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį į tai, kas įvyko, ir jeigu jūs klausėtės garsajuostės „Kiek valandų, Pone?“, jūs turėtote pastebėti, kad vienas Angelas man buvo įstabiausias. Likusieji buvo tiesiog... atrodė įprastai; tačiau šitas Angelas buvo gerai žinomas Angelas. Jis buvo man iš kairės, piramidės formos plejadoje. Ir jūs pamenate, kad tai buvo piramidėje, ten ant paslaptingojo balto akmens ant kurio nebuvo užrašyta. Ir Angelai pakėlė mane į tą jų piramidę, Dievo paslaptys yra žinomos tik jiems. Ir taigi, jie su pasiuntiniais, kurie atėjo išaiškinti tą piramidę arba tą, šių Septynių Antspaudų paslapties, žinią, kuri slypi piramidės viduje.

407 Taigi, Angelas buvo man iš kairės, jis tikrai turėjo būti paskutinis, arba septintasis Angelas, jeigu mes būtume juos skaičiavę iš kairės į dešinę, nes jis buvo man iš kairės, aš žvelgiau į jį link vakarų, jis judėjo rytų pusės link, turėjo būti iš kairės pusės, todėl tai turėtų būti paskutinio angelo žinia: labai įstabu. Jūs prisimenate kaip aš pasakiau, kad jis turėjo savo... kad jo galva buvo atlošta ir jo dideli, smailūs sparnai, ir kaip jis atskrido tiesiai prie manęs. Taigi, tai yra šis Septintasis Antspaudas. Tai vis dar tebėra įstabus dalykas. Ir mes esame... mes dar nežinome, kas tai yra, nes nėra leista, kad tai būtų atidengta.

Tačiau dabar kiekvienas iš jūsų tame susirinkime pastebėjo, koks tai buvo susirinkimas. Atrodė, kad visi sėdėjo ant savo kėdės kraštelio ir visi čia buvo sustoję pirmą ir antrą valandą po pietų, laukdami, kol atsivers durys tam, kad ateitų čia į priekį, stovėjo prie sienų, nutirpusiomis galūnėmis ir panašiai. Kas tai yra? Tai buvo Šventoji Dvasia, kuri siuntė šiuos pasiuntinius ir jie mums apreikšė tuos dalykus. Ir taip pat atkreipkite dėmesį į tai, kaip tai tiksliai atitiko Žodį, tobulai.

410 Ir tuomet, kad leistų jums visiems žinoti, kad tai yra tiesa, Jis išpranašavo tai maždaug... maždaug prieš du mėnesius ar daugiau, prieš tam įvykstant, kad kai aš nuvyksiu į vakarus, to nežinodamas, sugrįšiu čia turėdamas išaiškinimą, kurį Jis davė.

Taigi, nepamirškite, regėjime, Jis nepasakė man nei vieno dalyko pačiame regėjime, kai Jis mane pakėlė. Aš buvau išsigandęs, bijojau, kad turėsiu mirti, žūsiu sprogime. Matote, jie negalėjo to padaryti. Išaiškinimas atėjo būtent tada, kada man jo reikėjo; tai įvyko kambaryje. Ir aš paaiškinau būtent taip, kaip Jis man tai pasakė.

Taigi, matote, draugai, regėjimai nepaveda; jie visada yra tobuli; jie yra labai teisingi.

Taigi, regėjimas plius Žodis, plius istorija, plius bažnyčios periodai; ir visi kartu dera. Todėl aš tikrai galiu pasakyti, geriausiai pagal mano supratimą ir pagal Dievo Žodį, ir regėjimą, ir apreiškimą – išaiškinimas yra TAIP SAKO VIEŠPATS.

Taigi, tegul Viešpats jus visus palaimins, kiekvieną, tikrai gausiai, kol mes dabar stovėdami sugiedosime šią gerą, seną bažnyčios giesmę. Tegul Dievas laimina kiekvieną iš jūsų. Amen. [Šioje vietoje pasibaigia pirmadienį padaryto pamokslo įrašo dalis – Red.]

415 [Kita įrašo dalis buvo pridėta po pirmadienio įrašo dalies brolio Branhamo prašymu, tai yra pakartojimas paskutinės giesmės iš sekmadienio vakaro tarnavimo – Red.]

Aš... (Telaimina jus Dievas), *Aš myliu Jį* (visa savo širdimi)

Nes Jis pirmas mane pamilo

Telaimina jus Dievas, brolis Nevilis.

Pamokslas išverstas: 31-08-2019

Įgarsintas pamokslas: <https://youtu.be/HYDoDPMWclU>